

"סוד החשמל"

דף מתוך סדרת הספרים

לחבר בין תורת הנגלה לתורת הנסתר

גליון פרשת כי תשא תש"פ תהא שנת פקידה.

[מותר לצלם לזיכוי הרבים].

מדור משמעות לטעמי המקרא מופיע בעמוד כ"ה.

מצורף קישור להורדה גירסה חדשה לתוכנת הרמז

<https://drive.google.com/open?id=1uNDR5WVCTuJgACYr3ksNKzcbLA4a188h>

וְלֹא יִהְיֶה בָּהֶם נֶגֶף בְּפֹקֵד אֹתָם" מְרִמֵּז עַל הַצֵּלָת עַם יִשְׂרָאֵל מִנֶּגֶף בְּזִמַּן הַפְּקִידָה שֶׁל הַגְּאֹלָה.

פּוּרִים חל השנה בפרשת 'כי תשא את ראש', שמרמזת על הגאולה, כמובא בספר 'מחמדי ארץ' על הפתוב (שמות ל, יב) **"כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו לה' בפקד אתם ולא יהיה בהם נגף בפקד אתם"** שמרמז על זמן הגאולה "כי תשא את ראש ס"ת אש"ת, וכן **"תשא"** אותיות אשת, שהקב"ה יבא לפקד את השכינה שנמשלה לאשתו כפיכחול, "ונתנו איש כפר נפשו להו"ה" ס"ת השו"ר שמסמל את משיח בן יוסף שמכפר על עם ישראל בזמן הפקידה כדי שלא **"יהיה בהם נגף בפקד אתם"**. וכן "ונתנו איש כפר נפשו" ס"ת בגימטריא **רשב"י** שבזכות למוד תורתו עושים את ההמתקה שלא **"יהיה בהם נגף בפקד אתם"** אותיות אמת, המרמז על חכמת האמת. והוסיף הרה"ג ר' ל. שטרית שליט"א שהפתוב **"ולא יהיה בהם נגף בפקד אתם"** מרמז על הצלת עם ישראל מנגף בזמן הפקידה של הגאולה. וכן שבת פרשת תשא ר"ת **תש"פ**. וכן **כי תישא** עם הנקוד והמלים והכולל בגימטריא **תש"פ**. וכן בסוף פרשת 'כי תשא' מזכר **קרון** פני משה, רמז על הצלה ממגפת הקורונה בזכות **קרון** עור פני משה. וכן המסוה של משה מציל ממסכות הקורונה. והוסיפו שלכן מיד אחרי פרשת השקלים נאמרה פרשת הכיור לרמז שנטילת ידיים היא ההמתקה של אתחלתא דגאולה שלא יהיה נגף כפי שנבאר לקמן.

וכן כי תשא את ראש ר"ת כתת"א. וכן **"עשרים"** גרא השקל" מרמז על הפתור. כי **עשרים** בגימטריא **כתת**. והם קראו לזה **קורונה** על שם **כתת** שנקרא בלטינית **קורונה**. והכל התחיל בתחלת השנה הלועזית 2020 אותן ספרות של 220 שנת **תש"פ** מסוף האלף. וכן מצינו במדרש (אותיות דר"ע' אות כ') שהאות **כ"ף** שמספרה 20 יש לה צורת כוס, דהיא מסמלת את

המלכות שהיא בחינת כוס וכסא וכתר המתקשרים לאות כ"ף. וכן ט"ו באדר תש"פ בגימטריא 1000 שהוא המספר של הגאולה העתידה כמנין משיח בן יוסף משיח בן דוד. וכן ט"ו באדר ה'תש"פ "יום נקם בליבי" עם האותיות והמלים והכולל בגימטריא 1335. וכן שקל עם האותיות והכולל בגימטריא משיח בן דוד. ו'שקל' במלוי האותיות בגימטריא פתור. ו'השקל' במלוי האותיות עם האותיות והמלים עולה בגימטריא גדולה 2020.

סוד נטילת ידים ר"ת סי"ן, שמביאה את כל עם ישראל לדקדק בנטילת ידים. ויתכן שזה הסוד שהתגלה לבעש"ט ול'אור החיים', הסוד של קץ הגאולה שנמצא במצוה הזאת.

ידוע המעשה בפטירת ה'אור החיים' שאמר הבעש"ט שישנו סוד בנטילת ידים אשר מתגלה רק לצדיק אחד בדור, וכשנפטר ה'אור החיים' התגלה הסוד לבעש"ט, ואמר הבעש"ט שהוא סוד נפש דוד וה'אור החיים' הוא סוד רוח דוד. ונכדו של הבעש"ט, רבי ברוך ממז'בוז' אמר שהבעש"ט הוא סוד רוח שלמה, וה'אור החיים' הוא סוד נפש שלמה, ורואים שענין נטילת ידים ושרש דוד ושלמה קשורים יחד. וכן נכדו של הבעש"ט רבי נחמן מברסלב אמר שסוד נשמתו קשור עם מצות נטילת ידים, ונרמזת בפסוק "נחל נבע מקור חכמה" ר"ת **נחמן**. ושמעתי מהרה"ג ר' ל. שטרית שליט"א שסוד נטילת ידים ר"ת **סי"ן**, כפי שרואים שמגפת הקורונה שבאה מסין, מביאה את כל עם ישראל לדקדק בנטילת ידים. ויתכן שזה היה חלק מהסוד שהתגלה לבעש"ט, הסוד של קץ הגאולה שנמצא במצוה הזאת כפי שאנו רואים היום את תהליכי הגאולה שהתחילו מזה, ולכן קשרו את זה עם הענין שהם משרש מלכות בית דוד. וכן מובא בלק"ת להאריז"ל (עקב ע' רנ) **צריף לכוון בר"ת על נטילת ידים ענ"י**, וזה מרמז על משיח שנקרא **"עני ורכב על חמר"**. וכידוע שחמור הוא שרש החמר שקשור עם ידים. וכן שמעתי שהאותיות אחרי **חמו"ר** או **חומ"ר** בגימטריא **קורונה**. כי המשיח רוכב על החמור והחמר הינו רוכב על האותיות שאחריהם וזאת הקורונה שדרךה מתגלה אור התשובה בעולם. וכן **משיח רוכב על הקורונה** בגימטריא **כתר משיח בן דוד**. וכן שמעתי שקרנ"ה נרמז בכתוב שמדבר על פגם הידים: (משלי יא, כא) "יד ליד לא ינקה רע". וידוע שסין קשורה עם עולם החמר והתעשייה העולמית, והיא עושקת את הממון מפל העולם בסוד **עשק ידים** שעושקות את החמר על ידי פח עבודה זול, שזה ענין הידים שהן בסוד **כ"ח** בגימטריא **ב' פעמים י"ד**.

וְכֵן אותיות **סי"ן** מרְכִיבוֹת אֶת חֹדֶשׁ **ניסן**, שֶׁהוּא חֹדֶשׁ הַגְּאֻלָּה. וְכֵן רוֹאִים בְּלִיל פֶּסַח שֶׁהוּא זְמַן הַנִּקְיוֹן וְהַשְׁפָּעַת הַפְּרֻסָּה, שֶׁמִּתְעַסְקִים יוֹתֵר עִם נְטִילַת יָדַיִם; נוֹטְלִים תְּחִלָּה לִפְנֵי הַכֶּרֶפֶס, וְאַחַר כֵּן לְסַעְדָּה, וּבִסְדוֹר הַרְשָׁ"שׁ מְכַנְנִים כְּנֹנֶה מִיַּחַד לַג' פְּעָמִים נְטִילַת יָדַיִם בְּלִיל פֶּסַח, כּוֹלֵל הַנְּטִילָה שֶׁל מִים אַחֲרוֹנִים. וְהוֹסִיף הַרַ"ה ג' ר' ל. שְׁטֵרִית שְׁלִיט"א שֶׁהַבֶּעַל שֶׁם **טוב** וְהַאֲוֵר הַחַיִּים עִם הָאוֹתוֹת וְהַמִּילִים וְהַכּוֹלֵל בְּגִימַטְרִיא **תש"פ**. וְכֵן **רביעית מים** עִם הַמִּילִים וְהַכּוֹלֵל בְּגִימַטְרִיא **ה'תש"פ**. וְכֵן **נטילת ידיים שלש שפיכות** עִם הַכּוֹלֵל בְּגִימַטְרִיא **2020**. וְכֵן הַיִּדִיִּים **עסקניות** בְּגִימַטְרִיא **1335** זְמַן הַקָּץ בְּדִנְיָאֵל.

מוֹבָא בְּסֵפֶר 'חֻקְמַת הַתּוֹרָה' מֵהַג"ר שְׁלֹמֵה קֶלוּגֶר זצ"ל שֵׁישׁ לְכוּן בְּנְטִילַת יָדַיִם לְהַנְצִל מֵהַיָּדַיִם **ידי עשו**, וְלָכֵן מוֹבָא בְּסֵפֶר 'הַפְּלִיאָה' שֶׁאַלְיַעֲזָר נִתַּן לְרַבֵּקָה **"וְהַצְמִידִים עַל יְדִיהָ"** אוֹתוֹת **מִצְוָה יְדִי"ם**, לְרַמֵּז לָהּ שֶׁאַמְנָם יֵצֵא מִמֶּנָּה עֶשׂוֹ, אֲבָל אֶפְשָׁר לְהַתְגַּבֵּר עָלָיו עִם מִצְוֹת נְטִילַת יָדַיִם. וְלָכֵן רַבֵּקָה הוֹצִיָּאָה מִיָּם עִם כְּפִדָּה בְּגִימַטְרִיא **ב' פְּעָמִים י"ד**, בְּבַחֲיִנַת נְטִילַת יָדַיִם. וְכֵן שְׁלֹמֵה הַמְּלֶכֶךְ תִּקַּן **נטילת יָדַיִם** כְּדִי לְטַהֵר אֶת הַמַּלְכוּת מִקְלַפַּת עֶשׂוֹ שֶׁמִּלְבִּישָׁה עַל הַיָּדַיִם. לְפִי זֶה נִרְאֶה לְבָאֵר מַה שֶׁמוֹבָא בְּסֵפֶר 'דֵּן יְדִין' לְרַבִּי שְׁמִשׁוֹן מְאוּסְטְרוֹפּוֹלִיָּא (מֵאֵמֶר ג') **יְדוּעַ מְדַבְּרֵי הַמְּקַבְּלִים שֶׁהַנְּבִיא יוֹנָה בֶּן אֲמֵתִי הוּא הַמְּבַטֵּל קְלַפַּת קַיִן שֶׁהוּא הָאִישׁ הַרְמוּז בְּר"ת "וְנוֹקֵב שֵׁם הו"י"ה"** וְהוּא קְלַפַּת עוֹרֵב שֶׁהוּא סוּד שֶׁכְּתָבוּ הַמְּקַבְּלִים. וּמוֹבָא בְּסֵפֶר אוֹת אֲמֵת שֶׁכְּתָב עַל פְּסוּק **"וַיְהִי הָאֶחָד מִפִּיל הַקּוֹרָה"** זֶה הִיָּה בֶּן אֲמֵתִי. כְּדֹאִיתָא בְּמִדְרָשׁ עַל פְּסוּק **"הֵן הָאָדָם הִיָּה כְּאֶחָד מִמֶּנּוּ"** כִּיּוֹנָה בֶּן אֲמֵתִי. שֶׁאַצְלוּ גַם כֵּן כְּתִיב **"וַיְהִי הָאֶחָד מִפִּיל הַקּוֹרָה"**. הִנֵּה דַע הַקּוֹרָה גִּימַטְרִיא שִׁ"ו וְסוּד יוֹנָה בְּסוּד רַג"ן נִיצוּצוֹת הַקְּדוּשִׁים גִּימַטְרִיא גְּרָדוּם שֶׁהִפִּיל בּוֹ אֶת הַקּוֹרָה סוּד קְלַפַּת הָאִישׁ קְלַפַּת עוֹרֵב, וַיֵּשׁ בָּזָה רִזִּין דְּרִזִּין סִתְרִין דְּסִתְרִין, וְאִינִי רִשָּׁאי לְהַרְחִיב הַבְּאוּר מִפְּנֵי סְכָנוֹת נַפְשׁוֹת, וְזֶהוּ שֶׁכְּתָב הַקְּדוּשׁ הַמְּחַבֵּר בְּאַחֲזִיזַת הַנְּבִיא בֶּן אֲמֵתִי בְּבִטּוּלוֹ לְהִידוּעַ שֶׁהוּא סוּד גְּרָדוּם וְגַם סוּד עַץ שֶׁהוּא הַקּוֹרָה וְכו', בְּסוּד מְסַפְרָם שׁוּה, וְהוּא מְבָאֵר כְּדַפְרִישִׁית שֶׁמְסַפֵּר הָאִישׁ הַיְדוּעַ וּמְסַפֵּר הַקּוֹרָה שׁוּה. וְרוֹאִים שֶׁאוֹתוֹ הָאִישׁ הוּא הַקּוֹרָה שֶׁהִפִּיל יוֹנָה בֶּן אֲמֵתִי, וְהַנִּיצוּץ הַקְּדוּשׁ שֶׁנִּפְּלַ בְּעַקְבוֹתָיו הוּא סוּד הַגְּרָדוּ"ם שִׁיּוֹנָה בְּקֵשׁ עֲזָרָה מְאַלְיִשֶׁע לְהַעֲלוֹתוֹ מֵהַמַּיִם, וְאַלְיִשֶׁע הִצִּיף אוֹתוֹ בְּסוּד הַתְּקוּן שִׁיְהִיָּה לְנִשְׁמַת אוֹתוֹ הָאִישׁ לִפְנֵי הַגְּאֻלָּה לְעֵתִיד לְבֵא. וְכֵן מוֹבָא בְּפֶרַע"ח לְהַאֲרִיז"ל (רֵאשׁ חוּדֵשׁ פ"ג תס) שֶׁבְּעֶשׂוֹ הִיָּתָה כְּלוּלָה נִשְׁמַת רַבִּי עֲקִיבָא שִׁיָּצֵא מִמֶּנּוּ, וְנִרְמַז בְּכַתוּב **"כִּי צִיד בְּפִיר"**. וְהוֹסִיף הַרַ"ה ג' ר' פִּנְחָס ל. שְׁלִיט"א שֶׁהַכְּתוּב עַל עֶשׂוֹ **"אִישׁ יְדַע צִיד"** אוֹתוֹת **י"ד ע"ץ י"ד** לְפִי הַסֵּדֶר, לְרַמֵּז עַל הַצִּיד שֶׁל הַנִּיצוּץ שֶׁל אוֹתוֹ הָאִישׁ מִשְׁרָשׁ רַבִּי עֲקִיבָא שֶׁהוּא בְּבַחֲיִנַת עַץ שֶׁאַלְיִשֶׁע הִצִּיף מֵהַמַּיִם, וּמִצְוֹת נְטִילַת יָדַיִם מוֹצִיָּאָה לִפְנֵי הַגְּאֻלָּה מֵעֶשׂוֹ אֶת הַנִּיצוּץ שֶׁל יֵשׁוּ שֶׁהוּא צַד בְּשֵׁתֵי יְדִין. וְכֵן **"וַיְהִי עֶשׂוֹ אִישׁ יְדַע צִיד"** ס"ת **ישו"ע**. וְכֵן **"צִיד"** בְּגִימַטְרִיא **נטל יד**. וְזֶה נִרְמַז בְּהַשְׁתַּלְשְׁלוֹת הַקּוֹרוֹנָה שֶׁמְבִיאָה חִזוּק בְּמִצְוֹת נְטִילַת יָדַיִם, לְרַמֵּז שֶׁכְּעַתַּת מִתְרַחֵשׁ לְעֵינֵינוּ הַמַּעֲשֶׂה עִם הַקּוֹרָה שֶׁנִּפְּלָה לַמַּיִם וְהַעֲלָתָה הַבְּרָזֵל מֵהַמַּיִם, שֶׁמְסַמֵּל אֶת הוֹצָאת הַנִּיצוּץ מֵעֶשׂוֹ לִפְנֵי הַגְּאֻלָּה בְּסוּד נְטִילַת יָדַיִם בְּמַיִם. וְלָכֵן זֶה מִפִּיל אֶת כְּלַפַּת הָעוֹלָם שֶׁאִין לָהֶם אֶת הַיְנִיקָה מֵהַקְּדוּשָׁה דְּרַךְ הַנּוֹצְרֵי שֶׁהַעֲבִיר לָהֶם אֶת הַצְּנוּר, וְכִשְׁזָה נוֹפֵל זֶה קָם. וְלָכֵן **איטליא** מְקַבְּלַת אֶת הַמַּכָּה הַקְּשָׁה כִּי שֶׁם נִמְצָא שְׂרָשׁ הַנְּצֻרוֹת. וְלָכֵן הַמְּגַפָּה פְּרָצָה בְּחֹדֶשׁ טִבֵּת שֶׁהוּא הַחֹדֶשׁ שֶׁקְשׁוּר עִם הַפְּגָם וְהַתְּקוּן שֶׁל אוֹתוֹ הָאִישׁ. וְכֵן מְצִינוּ בְּגִמְרָא (שֶׁבֶת נו:ו) **אָמַר רַב יְהוּדָה אָמַר שְׁמוּאֵל בְּשַׁעֲה**

שְׁנֵשָׂא שְׁלֵמָה אֶת בֵּת פְּרָעָה, יָרַד גְּבְרִיאֵל וְנָעַץ קִנְהָ בַיָּם, וְעָלָה בּוֹ שְׂרָטוֹן, וְעָלְיוּ נִבְנָה כְּרָךְ גְּדוֹל שֶׁל רוּמִי. ושמעתי שהגימטריא של **נָעַץ קִנְהָ** עם המילים בגימטריא **קורונה**. והוסיף הרה"ג ר' ל. שטרית שליט"א שיעקב הכניע את עשו עם **כח הידים**, כמו שכתוב (בראשית לב, א) **"וַיִּקַּח מִן הַבָּא בְיָדוֹ מִנְחָה לְעֵשָׂו אַחֲרָיו"** וכן מובא בלק"ת להאריז"ל (עקב ע' רנ) **צָרִיף לְכֹון בְּרַת עַל נְטִילַת יָדִים עֲנִי, גִּימְטְרִיא ק"ל**. רואים שבנטילת ידים מכונים להלחם בקלפה שמנסה בידים פגומות לגנב את שפע היסוד שמשפיע למלכות, לכן מכונים על נטילת ידים, ר"ת **עֲנִי גִימְטְרִיא ק"ל**. וכן מצינו בגמרא (שבת סב:) **שְׁלֹשָׁה דְבָרִים מְבִיאִין אֶת הָאָדָם לְיַד עֲנִיּוֹת וְכוּ' מְזַלְזֵל בְּנְטִילַת יָדִים**. וכן מובא בספר 'שושן סודות' (אות קמב) **שֶׁעַל נְטִילַת יָדִים ר"ת עֲנִי, לְרַמֵּז שֶׁזֶה מוֹצִיא מִיַּד עֲנִיּוֹת. וְרוֹאִים שֶׁשֶּׁפַע הַמָּמוֹן וְהַפְּרָנְסָה וְצִנּוּרוֹת הַשֶּׁפַע קְשׁוּרִים עִם מַצּוֹת נְטִילַת יָדִים, לְכֹן תִּקְוֶן צִנּוּרוֹת הַשֶּׁפַע קְשׁוּר עִם הַמַּצָּה הַזֹּאת. וְכֵן רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן פְּרַחְיָה דָּחָה אֶת יֵשׁוּ בְּשֵׁתֵי יָדָיו, כְּמוֹבָא בְּגִמְטְרִיא (סוטה מז.) תִּנּוּ רַבָּנָן לְעוֹלָם תְּהֵא שְׂמַאל דּוּחָה וְיָמִין מְקַרְבַּת לֹא פְּאֻלִישְׁעָ שְׁדַחְפוּ לְגַחְזֵי בְּשֵׁתֵי יָדָיו, וְלֹא פִּיהוֹשֻׁעַ בֶּן פְּרַחְיָה שְׁדַחְפוּ לְאַחַד מִתְּלַמִּידָיו בְּשֵׁתֵי יָדָיו. וכן השתלשל שְׁנָדוֹ וְהַנִּיחוּ אָבֵן עַל זְלוֹל בְּנְטִילַת יָדִים, כְּמוֹבָא בְּמִשְׁנָה (עדות ה, ו) וְאֵת מִי נָדוּ, אֶלְעָזָר בֶּן חֲנוּךְ שֶׁפָּקַק בְּטְהֵרַת יָדִים. וְכִשְׁמַת שְׁלַחוּ בֵּית דִּין וְהַנִּיחוּ אָבֵן עַל אֲרוֹנוֹ. מְלַמֵּד שֶׁכָּל הַמִּתְנַדֵּה וּמַת בְּנִדְוִיו, סוֹקְלִין אֶת אֲרוֹנוֹ. וְכֵן אֶלְעָזָר חֲנֹךְ בְּגִימְטְרִיא יְשׁוּעַ. והוסיפו שהשתלשל היום כלכלת העולם שהיא מסביב לניירות ערך שנקראים בר"ת **נ"ע** אותיות **ענ"י** ר"ת **על נטילת ידים**. והוסיף הרה"ג ר' ל. שטרית שליט"א שהבורסה לניירות ערך עם האותיות בגימטריא **1290** הקץ בדניאל.**

נְזָה הסוד של **נטילת ידים** שתקן שלמה המלך שנקרא **ידידה** אותיות **י"ד י"ד ה'**, הינו ידים דקדשה להכניע את הידים **ידי עשו** שהוא האדמוני דקלפה שמלביש על האדמוני דקדשה, דוד המלך, שהוא גם בסוד יד. כמובא בגמרא (ברכות ד.) **אמר דוד ידי מלכלכות בדם**. וכן דוד הוא הדור ה"ד בסדר הדורות שמונים מאברהם אבינו. וכן שמעתי בשם הרה"ג ר' יצחק גנזבורג שליט"א שספר תהלים הוא הספר ה"ד מכ"ד ספרי התנ"ך. וכן דוד בגימטריא יד. והוסיף הרה"ג ר' א' דוידוביץ שליט"א שכתוב על המשיח (שמות ד, יג) **"שלח נא ביד תשלח"**. וכן מובא בספר 'שבילי אמונה' (הנתיב העשירי) **"נא ביד תשלח"**, בגימטריא **ז'ה מנחם בן עמיאל מלך המשיח**.

ובזהר (פנחס רמט:) מְבָאָר בְּאַרְיִכוֹת אֶת עֲנִין הַלְדָּה בְּב' שְׁנִים, וּמִשְׁמַע שֶׁם בְּכֶמֶה מְקוֹמוֹת שֶׁעָקַר נִקְדַּת הַלְדָּה שֶׁל ב' מְשִׁיחִין הִיא בְּי"ד בְּנִיסָן. וְכֵן מְצִינוּ בְּמִדְרָשׁ (בתי מדרשות ח"א פרקי היכלות לט, ד) **דַּע פִּי מִנְחָם בֶּן עַמִּיאל יָבֵא בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר בְּנִיסָן וְיַעֲמֵד עַל בִּקְעָתִי וְיַעֲזֵן וְיֹאמֵר מִנְחָם בֶּן עַמִּיאל לְזִקְנִים אֲנִי הוּא מְשִׁיחַ ה' אֲשֶׁר שְׁלַחְנִי לְבַשֵּׁר אֶתְכֶם**. וכן פְּרִשְׁת פְּקוּדֵי שְׁבָה נִרְמַז הַקֵּץ בְּכַתוּב **"וְאֵת הָאֱלֹף וְגו' אוֹתִיּוֹת פּוֹק י"ד, שְׁנֹזְכָה לְצֵאת מֵהַגְּלוּת בְּי"ד בְּנִיסָן**. וכן הכתוב (שמות לח, כא) **"אלה פקודי המשכן משכן העדת"** ס"ת **נתיב"ה** שבאה מבחינת יד. וכן **יד בְּנִיסָן** בא אחרי **ק"ץ** ימים מתחלת השנה. וכן **פקודי** בגימטריא **"מקום דוד"**, כמו שכתוב (ש"א כ, כז) **"ויפקד מקום דוד"**. והוסיף הרה"ג ר' ד. לב שליט"א ש**נִיסָן** בגימטריא **יוסף דוד**, המסמלים חבור ב' משיחים. וכן השם **שדי** שאומר לעולם **די**, ובו תלוינה הגאולה אותיות **ש' יד**. הש' מסמלת את הג' קוים שפועלים דרך היד.

וְלָכֵן כָּל עֲנֵן הַקּוֹרוֹנָה קָשׁוּר עִם אוֹר הַכֶּתֶר, כְּמוֹבָא בְּמִדְרָשׁ (אוֹתוֹת דְּר"ע' אוֹת כ') שֶׁהָאוֹת כ"ף יֵשׁ לָהּ צוֹרֵת כּוֹס, דְּהִיא מְסַמֶּלֶת אֶת הַמַּלְכוּת שֶׁהִיא בְּחִינַת כּוֹס וְכֵסֵף וְכֵתֶר הַמִּתְקַשְּׂרִים לְאוֹת כ"ף. וְהָאוֹת כ"ף הִיא בְּבְחִינַת כּוֹס יָד. וְכֵן מְצִינּוּ בְּזֶהֱר (מִשְׁפָּטִים קַכג.) שֶׁהָאוֹת כ' מִתְקַשְּׂרֶת לַמַּלְכוּת, וְלָכֵן הָיוּ מוֹשְׁחִים אֶת הַמֶּלֶךְ כְּעֵין כ"ף. וְכֵן מוֹבָא בְּסֵפֶר 'סוּדֵי רִזְיָא' (אוֹת כ') שֶׁהָאוֹת כ"ף מִתְקַשְּׂרֶת לַלְבָנָה הַמְסַמֶּלֶת אֶת הַמַּלְכוּת וְלָכֵן לַלְבָנָה יֵשׁ צוֹרֵת כ"ף וְעוֹד. וְכֵן מוֹבָא מֵהֵרָה"ג ר' דָּוִד לֵיִטְנְעֵר שְׁלִיט"א שְׂאוֹתִיּוֹת כ"ף מְסַמֶּלֶת אֶת הַהִתְהַפְּכוּת שֶׁיֵּשׁ בְּכָל הַגְּאוּלוֹת, כְּמוֹ שֶׁמְצִינּוּ בְּגֵאלֶת מְצָרִים שֶׁפְּרָעָה אָמַר "פֶּן יִרְבֶּה" וְהָ עָנָה לוֹ "כֵּן יִרְבֶּה", וְכֵן בְּגֵאלֶת פּוֹרִים "וְנִהְפֹךְ הוּא", וּבְגֵאלֶת חֲנֻכָּה בְּמִצִּיאת פֶּתַח הַשָּׁמַן. וְהוֹסִיף הֵרָה"ג ר' מ. פ. שְׁלִיט"א שֶׁזֶה הַסוּד לְדוֹן לְכ"ף זְכוּת לְהַפֵּךְ מֵרַע לְטוֹב. וְהוֹסִיף הֵרָה"ג ר' ל. שְׁטֵרִית שְׁלִיט"א שֶׁהָאוֹת כ"ף הִיא בְּבְחִינַת כּוֹס יָד בְּפֶרֶט בִּשְׁנַת 2020 פְּעֵמִיִּים כ"ף הֵינּוּ שְׁתֵּי כַּפּוֹת הַיָּדִים. שְׁנֻזְכָּה לְאוֹר הַיָּד אוֹתוֹת דְּר"י שִׁיחֵה קָעָן, כְּמוֹבָא בְּרִבְנּוּ בְּחִי (בְּרֵאשִׁית מַג, יד) לְפִיכֶךָ הַתְּפִלָּל בְּאֵל שְׂדֵי מִי שְׂאֵמֶר לְעוֹלָם דִּי יֵאמֶר לְצָרוֹתֵי דִי.

הַקֶּשֶׁר בֵּין קוֹרוֹנָה לְכֶתֶר וּלְתִירוֹת.

הַמְּגִפָּה הַזֹּאת הַשְּׁתַלְשֵׁלָה אֲצֵל הַסִּינִים שֶׁיֵּשׁ לְחִידָקִים צוֹרֵת כֶּתֶר, וְהֵם קָרְאוּ לְזֶה קוֹרוֹנָה עַל שֵׁם כֶּתֶר שֶׁנִּקְרָא בְּלִטְיָנִית קוֹרוֹנָה. וְהוֹסִיף הֵרָה"ג ר' אֲבָרְהָם אֲגָשִׁי שְׁלִיט"א שֶׁמְשִׁיחַ צְדִיקֵינוּ עִם הַמַּלִּים בְּגִימְטְרִיָא כֶּתֶר. וְכֵן הַשְּׁתַלְשֵׁלָה מְשַׁפַּחַת צְדִיקִים מִפְּרָסְמַת בִּירוּשָׁלַיִם מְשַׁפַּחַת וְלָךְ, שֶׁיֵּשׁ לָהֶם עֲשָׂרִים יָלָדִים, וְהַשֵּׁם וְלָךְ פְּרוּשׁוֹ בְּאִידיש רְצוֹן שֶׁהוּא סוּד הַכֶּתֶר. וְכֵן יֵשׁ רְמִזׁ עַל קֶשֶׁר בֵּין מְסַפֵּר עֲשָׂרִים לְכֶתֶר, בְּכַתּוּב: (שְׁמוֹת לֵב, לֵב) "וְעַתָּה אִם תִּשָּׂא חֲטָאתֶם וְאִם אֵין מַחְנִי נָא מְסַפְּרֶךָ אֲשֶׁר כְּתִבְתָּ". הַכֶּתֶר נִקְרָא "אֵין" וְ"מְסַפְּרֶךָ" אוֹתוֹתֵי מְסַפֵּר כ', הֵינּוּ הַפְּרָשָׁה הֶ' 20 שֶׁהִיא פְּרִשְׁת תְּצִוָּה שְׁבָה לֹא מוֹפִיעַ שְׁמוֹ שֶׁל מֹשֶׁה. וְכֵן מוֹבָא מֵהֵרָה"ג ר' יִצְחָק גִּנְזִבּוֹרְג שְׁלִיט"א שֶׁהַפְּתִיחָה שֶׁל פְּרִשְׁת תְּצִוָּה "וְאַתָּה תְּצִוָּה" בְּגִימְטְרִיָא בְּרֵאשִׁית שֶׁמְסַמֵּל אֶת הַכֶּתֶר. וְזוֹ הַפְּרָשָׁה הִיחִידָה שֶׁהַפְּתִיחָה שֶׁלָּהּ מְגִיעָה לְמְסַפֵּר הַזֶּה. וְכֵן הַפְּרָשָׁה פּוֹתַחַת בְּשֵׁם זֵית זָךְ שֶׁמְסַמֵּל אֶת הַכֶּתֶר. וְעוֹד הוֹסִיפוּ שְׁבָהֶלֶת הַקּוֹרוֹנָה פְּגָעָה רֵאשִׁית בְּתִירוֹת בְּכָל הָעוֹלָם, וְתִירַי בְּגִימְטְרִיָא כֶּתֶר, שֶׁהוּא עֲנֵן הַכֶּתֶר שֶׁהוּא בְּבְחִינַת רְצוֹן וְתַעֲנוּג, כְּמוֹ חֲפוּשׁ הַתִּירִים אֶת תַּעֲנוּגוֹת הָעוֹלָם וְתֵאוֹתֵיהֶם. וְכֵן מְצִינּוּ בְּמִדְרָשׁ (יִלְקוּט שֶׁה"ש תַּתְּקַפָּה) "וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאַרְצֵנוּ", אָמַר רַב יוֹחָנָן קוֹל תִּיר טוֹב זֶה מְלֶךְ הַמְּשִׁיחַ. "הַתְּאֵנָה חֲנֻטָּה פְּגִיחָה", אָמַר רַבִּי חִיָּא בַר אֲבָא סִימֵן לִימּוֹת הַמְּשִׁיחַ דְּבַר גְּדוֹל בָּא וְהַרְשָׁעִים כְּלִים בּוֹ, וְהַגְּפָנִים סְמָדֵר אֵלוֹ הַנְּשִׂאָרִים שְׂנֵאָמַר "וְהִיחָה הַנְּשִׂאָר בְּצִיּוֹן". וְרוֹאִים שֶׁהַמִּדְרָשׁ מְסַמֵּךְ אֶת הַתִּיר הַגְּדוֹל שֶׁהוּא מְשִׁיחַ, לְסִימֵן לִימּוֹת הַמְּשִׁיחַ דְּבַר גְּדוֹל בָּא. הֵינּוּ שֶׁהַדְּבָר הוּא סִימֵן שֶׁהַמְּשִׁיחַ קָרוֹב. וְכֵן שֶׁמְעִתִּי שֶׁקּוֹרוֹנָה נִרְמָז בְּס"ת בְּבִרְכָה שֶׁבִּרְךָ יִצְחָק אֶת עֶשׂוֹ: (בְּרֵאשִׁית כז, לט) "וַיַּעַן יִצְחָק אֲבִיו וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה מִשְׁמַנִּי הָאָרֶץ יִהְיֶה מוֹשְׁבְּךָ וּמִטַּל הַשָּׁמַיִם מֵעַל". וַיַּעַן בְּגִימְטְרִיָא תִשְׁפּוּ. וְכֵן מְצִינּוּ בְּמִדְרָשׁ (בְּמִדְב' ר יט, כ) כֵּינּוּ שֶׁשְׁמַע שְׁמַת אֶהְרֹן וְנִסְתַּלְקוּ עֲנֵנֵי כְבוֹד מִיַּד נִתְגַּרָה בָּהֶם דְּרָךְ הָאֲתָרִים, הַתִּיר הַגְּדוֹל שֶׁתֵּר לָהֶם אֶת הַדְּרָךְ שְׂנֵאָמַר "וְאֵרוֹן בְּרִית ה' נוֹסַע לְפָנֵיהֶם". וְרוֹאִים שֶׁאֵרוֹן הַבְּרִית שֶׁרַשׁ הַחֲכֵמָה שֶׁל הָעוֹלָם נִקְרָא תִיר שֶׁהוּא סוּד כֶּתֶר.

וְכֵן רואים בזמירות למוצאי שבת שה'יום נקם בלבי' יהיה על ידי מגפה, ומיד אחר כך נזכה לביאת המשיח: אלי חיש גואלי עבדך ישפילי. מבשר טוב אלי. את אליהו הנביא: נאוו על ההרים. שלוחי יוצר הרים. ורגלי המבשרים באמור שובי שובי: חבי כמעט רגע. כל מחלה וכל נגע. אויבך אפגע. יום נקם בלבי: מלךך יבא לך. זפה את כלך. ורעיתי למולך. גלעדי התשבי: נופת תטופנה. שפתי בני יונה. כי בא את לחונה ציון נחלת צבי. וכן חבי מרמז על העיר הסינית חוביי ששם פרצה המגפה. וכן הכתוב (ישעיה כו, כ) "לך עמי בא בחדריך וסגר דלתך בעדך חבי כמעט רגע עד יעבר זעם" בגימטריא קורונה וכן חבי מרמז על העיר הסינית חוביי ששם פרצה המגפה.

והשתלשלות הקורונה היא ממש בבחינה של "ועמדו רגליו ביום ההוא על הר הזיתים" כי הנגיף היה ידוע מזה שנים, אבל הוא היה בלתי אליים, ופתאום נעשה אליים והורג אנשים. וזאת ממש הבחינה של התגלות רגלי א"ק שנמצאים תמיד בעולם, אבל אינם פועלים לגלות את אור הכתר, עד לזמן הגאלה העתידה בו יתחילו לפעל ונראה את פעלתם בעולם. וזה בעצם הסוד של "מקרו מפריס", כי "מקרו" זה אור הכתר, ו"מפריס" זה אור הרגלים, הינו אור הכתר שמתגלה מרגלי א"ק שהם רגלי הכתר, יורד למטה מטה להאיר בעמקי הקלפות בבחינת רגלים. ונרמז גם בכתוב שהבאנו "ינדבר עמים תחתינו ולאמים תחת רגלינו". וכן "תחת רגלינו" מרמז על התקופה שפרצה הקורונה בין חנכה לפורים שהם בסוד שתי רגלים כנודע.

בריאות בגימטריא כתר, שנרמז בעטרת היסוד שהיא בבחינת כתר.

מה שאנו רואים שספירת הכתר מביאה מגפה דוקא, נראה לבאר כיון שספירת הכתר קשורה עם הבריאות שהיא שלמות האדם שנוכלל בכתר, לכן היא נלחמת בדבר הזה. וכפי ששמעתי מהרה"ג ר' א. עברון שליט"א שבריאות בגימטריא כתר, שנרמז בעטרת היסוד שהיא בבחינת כתר. ולכן ברית מילה בעטרת היסוד יש בה ענין של רפואה. וכן הרפואה לכל העולם באה מבית המקדש ששם נקדת היחוד, כמובא במדרש (פסיקתא לג) אמר רבי חילפא דרומיה "כי גדול כים שברוך", מה הים מצפה לרפואה אף ישראל מצפים כשיבנה בית המקדש והמים יוצאים מתחת בית המקדש, כמה שכתב "והיה ביום ההוא יצאו מים חיים מירושלים חצים אל הים הקדמוני וחצים אל הים האחרון", והם נכנסים לאוקינוס וממתיקים אותו, כמה שכתוב "כי באו שמה המים האלה ורפאתיהו", ואוקינוס יוצא לים ומרפא אותו, הוי "מי ירפא לך", מי שהוא מרפא מכת הים הוא מרפא מכתך וכן שמעתי מהרה"ג ר' א. ה. שליט"א שטפול רפוא"י נרמז בכתוב (במדבר יג, ט) "למטה בנימן פלטי בן רפוא", ומבאר לדברינו הואיל ובנימין מסמל את עטרת היסוד נקדת היחוד שמביאה את הרפואה לעולם. וכן מובא ברבנו בחיי (שמות כה, טו) שלאבן הישפה יש סגלה לעצר את הדם לרפואה. ואבן הישפה היא האבן של בנימין בחשן. וכן מצינו רפואה בהשפעת השמש

שְׁמִסְמֵלֶת אֶת הַשְּׁפָעַת הַיְחֻד, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (מְלֹאכִי ג, כ) "שֶׁמֶשׁ צְדָקָה וּמִרְפָּא בְּכַנְפֶיהָ". וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' אַבְרָהָם אֲנָשִׁי שְׁלִיט"א שְׁפָלְטִי בֶן רַפּוּא בְּגִימְטְרִיא גְדוּלָה שָׁמַע יִשְׂרָאֵל הוֹי"ה אֱלֹהֵינוּ הוֹי"ה אֶחָד סוּד הַיְחֻד.

וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' ל. שְׁטְרִית שְׁלִיט"א שֶׁהֵשֵׁם אַבּוּעֲלָפְיָה בְּעִרְבִית פְּרוּשׁוֹ אֲבִי הַבְּרִיאוֹת, וְהִשְׁתַּלְשַׁל בְּצִיּוֹן הַג' ר' חַיִּים אַבּוּעֲלָפְיָה רַבָּה שֶׁל טְבָרְיָא מְלַפְנֵי יוֹתֵר מִמֵּאֲתָיִם שָׁנִים שְׁקָבוֹר מִמֶּשׁ סְמוּךְ לַכְּנֶרֶת, שֵׁישׁ צוֹרֵת כְּתוּר מְשִׁישׁ עַל מַצְבָּתוֹ, וְהִקְבֵּר מִתַּחַת לְמִלּוֹן רְמוֹנִים שֶׁהִסְמֵל שְׁלֵהֶם רְמוֹן עִם כְּתוּר. וְגַם כְּנֶרֶת אוֹתִיּוֹת כְּתוּר נ'. כְּמוֹבָא בְּלֻקָּת לְהַאֲרִיז'ל (עֵקֶב ע' רמח) שְׁכְּנֶרֶת בְּגִימְטְרִיא תַרְע"א שֶׁהוּא שֵׁם אֲדוֹנָי בְּמִלּוּי, דְּכְנֶרֶת הִיא בְּבַחֲיִנַת כְּתוּר הַמְּלָכוֹת. וְכֵן מוֹבָא בְּסִפְר 'קֶהֱלֵת יַעֲקֹב' (עֵרֵד ים) יָם כְּנֶרֶת הוּא בְּחִינַת מְלָכוֹת. וְכֵן מוֹבָא בְּסִפְר 'אֲמוּנַת עֵתִיד' (תש"ס ע' רסה) שִׁיְהוּדָה תְּמַר בְּגִימְטְרִיא כְּנֶרֶת. וְכֵן מְצִינּוּ בְּזֶהֱר (שִׁלַּח קַעֲה:): זֹאת הַתְּכֵלֶת הִיא סוּד שֶׁל דָּוִד הַמֶּלֶךְ, וְהַגּוֹן שֶׁלָּהּ יוֹצֵא מִדָּג שֶׁהוּלָף בַּיָּם כְּנֶרֶת, וְעַל כֵּן כְּנֹר שֶׁל דָּוִד מְנַגֵּן מֵאֲלֵיו. וְכֵן הִשְׁתַּלְשַׁל עַל הַשְּׁטֵר שֶׁל עֲשָׂרִים שְׁקָל שְׁכָתוֹב עֲלָיו כְּנֶרֶת, וְכַפִּי שֶׁבְּאַרְנוֹ שֶׁמְסַפֵּר עֲשָׂרִים מְסַמֵּל אֶת הַכְּתוּר. וְכֵן שְׁמַעְתִּי בְּשֵׁם הַרְה"ג ר' דָּן מַחְבֵּר שְׁלִיט"א עַל מֵה שְׁאוּמֵר ה'אֹר הַחַיִּים' (דְּבָרִים טו, ז) מְשִׁיחַ ה' שְׁמוֹ חַיִּים, כְּוַנְתּוֹ הִיְתָה עַל הַג' ר' חַיִּים אַבּוּעֲלָפְיָה זצ"ל, כִּי לֹא כִּיּוֹן עַל עֲצָמוֹ כַּפִּי שְׁמוֹבָא שֵׁם בְּאוֹתוֹ קָטַע בְּ'אֹר הַחַיִּים' שְׁמַשִּׁיחַ חֵיב לְהִיּוֹת שֶׁהוֹרְתוֹ וְלָדָתוֹ בְּאַרְץ הַקֹּדֶשׁ, וְה'אֹר הַחַיִּים' נוֹלַד בְּחוּץ לְאַרְץ. עַל כִּרְחֻף שֶׁהַתְּכֵנּוֹ לְרַב אַבּוּעֲלָפְיָה שְׁשֵׁמוֹ חַיִּים וְנוֹלַד בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל. וְכֵן מוֹבָא בְּשׁו"ת 'מְבַשְּׂרֵת צִיּוֹן' מֵהַג' ר' בֶּן צִיּוֹן מוֹצֵפִי שְׁלִיט"א (כח) שֶׁה'אֹר הַחַיִּים' אָמַר עַל רַבִּי חַיִּים אַבּוּעֲלָפְיָה זצ"ל שֶׁהוּא נִיצוּץ מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד. וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' צִיּוֹן דָּוִד סִיבּוּנִי שְׁלִיט"א שֶׁהַדְּבָרִים מְפָרְשִׁים בְּכָתוֹב (תְּהִלִּים פז, ה) "וְלִצִּיּוֹן יֹאמֵר אִישׁ וְאִישׁ יֵלֵד בָּהּ וְהוּא יְכוּנְנָה עֲלֵיוֹן".

קְבֵר הַג' ר' חַיִּים אַבּוּעֲלָפְיָה זצ"ל עַל רֶקַע מְלּוֹן רְמוֹנִים נִתֵּן לְרֵאוֹת אֶת הַשְּׁתַלְשׁוֹת הַכְּתוּר עַל הַמַּצְבָּה מוֹל כְּתוּרֵי הַרְמוֹנִים.

וְכֵן כָּתוּב אותיות **כָּתוּב** על **מַגִּפָּה**, דְּמִי שְׁפָגַם בְּכֶתֶר הַפֶּךָ אֶת הַכֶּתֶר וְהֵבִיא אֶת הַמַּגִּפָּה לְעוֹלָם. וְכֵן הַכְּתוּב (במדבר יט, כ) "וְנִכְרַתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִתּוֹךְ הַקֶּהֱל" ס"ת **אֲשֶׁכֶּל** הַמְּסַמֵּל אֶת הָעֵטְרָה שֶׁבִּיְסוּד, דְּכֶתֶר בָּא עַל פֶּגַם הָעֵטְרָה שֶׁבִּיְסוּד. וְלִכֵּן מִי שְׁפּוּגֵם אֶת אֲשֶׁכֶּל הַגִּפְּוּ הוֹפֵךְ אוֹתוֹ לְגִפְּוּ. וְכֵן מִזְכְּרֵת בִּיצִיאַת מִצְרַיִם כָּלִפִּי יִשְׂרָאֵל לְשׁוֹן גִּפְּוּ, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (תהילים פ, ט) "**גִּפְּוּ מִמִּצְרַיִם תִּסְיַעַי**", וְכָלִפִּי הַמִּצְרַיִם לְשׁוֹן גִּפְּוּ, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (שמות יב, יג) "וְלֹא יִהְיֶה בְּכֶם גִּפְּוּ לְמִשְׁחִית בְּהַפְתִּי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם". וְכֵן (שם כג) "וְעֵבֶר ה' לְגִפְּוּ אֶת מִצְרַיִם וְגו'" וְלֹא יִתֵּן הַמִּשְׁחִית לְבֵא אֶל בְּתִיכֶם לְגִפְּוּ". דְּגִפְּוּ מְסַמֵּל אֶת הָעֵטְרָה שֶׁבִּיְסוּד שְׁנֹאֲלָה אֶת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם הֵיטָה בְּבַחֲיִנַת גִּפְּוּ כָּלִפִּי יִשְׂרָאֵל, וְכָלִפִּי הַמִּצְרַיִם נִהְפְּכָה לְגִפְּוּ.

וְכֵן סוּד הַחֲבוּר שֶׁל שֵׁם **אֲדֹנָי** וְשֵׁם **שִׁדְי** שְׁמֵתִחְבְּרִים בְּעֵטְרַת הַיְסוּד, מְסַמֵּל אֶת שְׂרֵשׁ בְּרִיאַת הָעוֹלָם **יֵשׁ מְאִין**, שֶׁהִלֵּל תְּלוּי בִּיחּוּד הָעֲלִיּוֹן. כִּי בְּשֵׁם **שִׁדְי** יֵשׁ אוֹתוּת **יֵשׁ**, וּבְשֵׁם **אֲדֹנָי** יֵשׁ אוֹתוּת **אִיִּן**, וְנִשְׂאָרוֹ שְׁתֵּי אוֹתוּת **דְּלָת** שְׁמֵסְמֵלוֹת אֶת הַדְּלָתוֹת שֶׁנִּפְתְּחוֹת בְּזִמְן הַיְחוּד הָעֲלִיּוֹן. וְכִפִּי שְׁמוּבָא בְּפֵרוּשׁ הַרְאֵב"ד לְסִפְרֵי יִצְרִיָה (הַקְּדָמָה) **יִצְאֵוּ הַפִּיִם הַנִּמְשָׁכִים אֶל הַתְּפֹאֲרֵת אֶל דְּרָךְ שְׁתֵּי הַצְּנוּרוֹת אֶחָד מִצַּד נִצְחָה וְאֶחָד מִצַּד הוֹ"ד וְנִתְקַבְּצוּ כָּלֵם אֶל הַיְסוּד אֲזִי סִגְר הַקֶּב"ה אֶת שְׁתֵּי הַצְּנוּרוֹת אֲשֶׁר הִגִּיעוּ אֶל הַיְסוּד בְּדָלְתֵימָם אֶחָד שֶׁל אֲדֹנָי וְאֶחָד שֶׁל שִׁדְי נִשְׂאָר יֵשׁ מִן שִׁדְי וְנִשְׂאָר אֲנִי מִן אֲדֹנָי וְצִרוּפֵן יִשְׂאָנִי כִּי הוּא נוֹשֵׂא עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים. וְכֵן מוּבָא בְּפֵרוּשׁ הַרְמִ"ז עַל הַזֵּהָר (וִיקְרָא) בְּבִרְיָאָה מְאִיר אֶל שִׁדְי וּבְעֵשְׂיָה אֶל אֲדֹנָי, וְאִם תְּחַבֵּר אֶל שֵׁם שִׁדְי שֵׁם אֲדֹנָי יַעֲלוּ מִשְׁכָּן, לְרַמֵּז לְהַתְּחַבְּרוֹת שְׁנֵי הָעוֹלָמוֹת יְחִדְיוֹ, וְעֲלִיהֶם נֶאֱמַר "הוֹקֵם הַמִּשְׁכָּן". וְכֵן מוּבָא בְּלִקְוֹת לְהַאֲרִיז"ל (חֲבֻקִּיק ע' שִׁכּוֹ) שְׁכָתוּר הוּא בְּבַחֲיִנַת תְּרִיךְ עֲמוּדֵי אוֹר שֶׁהֵם פְּעֻמִּים מִסְפָּר שִׁדְי כְּנֶגֶד שִׁדְי עוֹלָמוֹת. וְכֵן מוּבָא בְּסִפְרֵי 'וִיכְלוּ' לְהַרְבֵּ גִלְזָרְסוֹן שֶׁלִּיט"א (ע' קַע"א) שְׁאוּתוּת **תְּג"א** [כְּתוּר], הֵן אַחֲרֵי הָאוּתוּת **שְׁבָת**, ת' אַחֲרֵי ש', ג' אַחֲרֵי ב', א' אַחֲרֵי ת'. דְּהַשְׁבֵּת סְמוּכָה לְכָתוּר שֶׁהוּא שְׂרֵשׁ בְּרִיאַת הָעוֹלָם שְׁנֹשְׁלֵם בְּשִׁבְתָּהּ. וְכֵן מְבִיא שֵׁם שֶׁהִמְלָה **כְּתוּר** נְרַמְזֵת בְּדִלּוּג **שֵׁשׁ** אוֹתוּת בְּסוּף פְּרִשְׁת וִיכְלוּ, בְּכָתוּב "מִכָּל מְלֹאכְתוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת".**

וְכֵן שֵׁם **שִׁדְי** בְּגִימְטְרִיא **קְטוּר** מִלְשׁוֹן **קְשִׁירָה**, שְׁקוּשֵׁר אֶת הַלְמַעְלָה לְלַמְטָה, וְלִכֵּן **קְטוּרַת** מְבַטֵּלַת אֶת הַמַּגִּפָּה, כִּי הִיא מִתְקַנֵּת אֶת הַכְּרַת שְׁנִכְרַת הַקְּשֵׁר, וְקוּשְׁרַת מִחֲדָשׁ לְכָתוּר. וְכֵן שְׂרֵשׁ אוֹתוּת **קְטוּרַת** מִתְחַלְפֹת לְאוּתוּת **כְּתוּר**. וְכֵן בְּקְטוּרַת הִיָּה תַעֲנוּג גְּדוֹל, וְתַעֲנוּג מְסַמֵּל אֶת סְפִירַת הַכְּתוּר. כְּמוֹ שְׁכָתוּב עַל נֶדֶב וְאֲבִיהוּא (וִיקְרָא טז, א) "**בְּקִרְבָּתֶם לִפְנֵי ה' וַיִּמְתּוּ**". וּמְבִאֲרִים שֶׁעַל יְדֵי הַקְּטוּרַת הַתְּקַרְבוֹ לַה' בְּתַעֲנוּג גְּדוֹל, עַד שֶׁפְּרָחָה הַנִּשְׁמָה מִהַגּוֹף מְרַב תַעֲנוּג, וְזֶה גֵרַם אֶת הַמִּיתָה. וְכֵן מוּבָא מִהַרְה"ג ר' יִצְחָק גִּנְזִבוּרְג שֶׁלִּיט"א שֶׁהַכְּתוּב (שמות ל, א) "**מִזְבַּח מִקְטֹרֶת קְטוּרַת**" בְּגִימְטְרִיא ב' פְּעֻמִּים **תַעֲנוּג**. וְכֵן נִרְאֶה שֶׁהַשְׁתַּלְשֵׁל בְּגִשְׁמִיּוֹת שֶׁהַקְּטוּר הוּא שְׂרֵשׁ הַקְּרוֹנוֹת שֶׁל הַרְפָּבֵת וּמוֹלִיךְ אוֹתָם. כִּף הַקְּטוּרַת הִיא שְׂרֵשׁ מַגִּפַת הַקְּרוֹנָה שְׁבֹאָה מִהַכְּתוּר, וְהַדִּינִים נִמְתְּקִים בְּשִׂרְשָׁם עַל יְדֵי אֲמִירַת פְּרִשְׁת הַקְּטוּרַת. וְכֵן שְׁמַעְתִּי שִׁיתְּכֵן שֶׁה' מַעֲנִישׁ אֶת הַגּוֹיִם בְּקוֹרְנָה מְדָה כְּנֶגֶד מְדָה עַל מַה שֶׁהוֹבִילוּ אֶת עַם יִשְׂרָאֵל בְּקוֹרְנוֹת הַמְּוֹת בְּשׂוֹאָה הַנּוֹרָאָה.

ה'ישמח משה' מבאר שתהליך הגאולה מתחיל בך שתהיה מגיפת דבר בגוים.

כתוב (תהלים מז, א) "למנצח לבני קרח מזמור: כל העמים תקעו כף הריעו לאלהים בקול רנה: פי ה' עליון נורא מלך גדול על כל הארץ: ידבר עמים תחתינו ולאמים תחת רגלינו: יבחר לנו את נחלתנו את גאון יעקב אשר אהב סלה: עלה אלהים בתרועה ה' בקול שופר: זמרו אלהים זמרו למלכנו זמרו: פי מלך כל הארץ אלהים זמרו משפיל: מלך אלהים על גוים אלהים ישב על פסא קדשו: נדיבי עמים נאספו עם אלהי אברהם פי לאלהים מגני ארץ מאד נעלה". ומבאר רש"י "ידבר עמים תחתינו" יתן דבר בעובדי פוכבים תחת נפשנו להיות חמתו מתקררת בהם ואלו נצולים, פענן שנאמר "ונתתי כפרד מצרים כוש וסבא תחתי". ושמעתי מהרה"ג ר' אברהם ויספיש שליט"א שהפסוקים מתקמים במגפת הקורונה בסין, שה' נותן דבר בעמים במקום בעם ישראל, כדי להכניע את העמים תחתינו לזכות לתקיעת השופר של הגאולה. ונרמזה הקורונה במלים "בקול רנה". וכן תקעו כף מרמז על שנת ה"כ"ף סוד הכתר שמשתלשל בקורונה כדלעיל. והוסיפו שתקעו כף מרמז על תקיעת כף של 'הסכם המאה' כמנין כ"ף. וכן כ"ף כפול כ' ועוד כ' עולה 2020. והוסיף הרה"ג ר' יוסף שינברגר שליט"א שלאמים בגימטריא סין. ועמים בגימטריא צ'ינה.

ה'ישמח משה' בספרו 'תפלה למשה' על תהלים מבאר את הפרק הזה, שתהליך הגאולה מתחיל בך שתהיה מגפת דבר בגוים, פי לצרף גלוי אור הגאולה חזבים תחלה למחק את חשכת עוונות ישראל, וזה הקב"ה עושה ברב רחמיו על ידי מגפת דבר על הגוים. ונביא את דבריו: "ידבר עמים תחתינו" כבר בארתי בדרוש פי עונות ישראל מחשיכין מאד למעלה. כמו במצרים נמשך על מצרים החשך הזה, פי המה הגורמים, כמו שכתוב "וימש חשך". ועל ידם נמשך לישראל אור הגאולה. ככה יהיה במהרה בימינו כמו שנאמר "כי הנה החשך יכסה ארץ", והינו "ידבר עמים תחתינו" לשון דבר, שישלח בהם הדבר מעונות ישראל במקומנו, כמו שנאמר במצרים "ונתתי כפרד מצרים". פי הם הגורמים. ואז "ולאמים תחת רגלינו". פי יתקיים בנו "ונתנד עליון על כל גויי הארץ". פי יתמשך עלינו אור הגאולה, ואז "יבחר לנו את נחלתנו את גאון יעקב אשר אהב סלה". בית המקדש שלמעלה אשר ירד מן השמים במהרה בימינו אמן. ולכן משתלשלת מגפת הדבר של הקורונה שהולך ומתגבר בחדש אדר, פי גם מפת חשך במצרים היתה בחדש אדר.

מובא בתוספתא (תענית ב, יא) "ולא יהיה עוד המים למבול וגו'" רבי מאיר אומר מבול של מים אין אבל מבול של אש ושל גפרית יש כדרך שהביא על הסדומיים, שנאמר "וה' המטיר על סדום וגו'", רבי יהודה אומר מבול של כל בשר אין אבל מבול של יחידים יש כיצד נפל לים טבעה ספינתו בים ומת הרי הוא מבולו, רבי יוסי אומר מבול של מים אין אבל מבול של דבר לעובדי פוכבים לימות המשיח יש שנאמר "ואקח את

מקלי את נעם וגו' מהו אומר "ותפר ביום ההוא". ורואים שרבי יוסי בשונה משאר התנאים מוסיף מלים לימות המשיח. לרמז שאכן יבוא מבול של דבר בימות המשיח כפי שרואים היום. וכן הנסח אבל מבול של דבר לעבדי כוכבים לימות המשיח יש בגימטריא השתלשלות השנה הלועזית של עובדי כוכבים 2020.

מצינו בזהר (תיקונים טז): ואם אמות העולם דוחקים את ישראל יותר מדאי, הקדוש ברוך הוא חס על ד' מן חסד, שהיא דל"ת בגלות, ומתקיים בו הפתוב בט"רם תחיל ילדה, ושבעים תבות של המזמור יענך יהו"ה ביום צרה, הם כנגד שבעים שרים, שהם הצירים והחבלים של השכינה העליונה והתחתונה. וכן רואים בסדור הרש"ש שמכונים את השבעים קולות של היולדת בשבעים תבות שיש במזמור "למנצח יענך ה' ביום צרה" שאומרים אחרי העמידה, ובקדשת וברא לציון שאומרים לאחרי מכונים את הלדה של השפע של כל יום. ולכן פותחים במלים "וברא לציון גואל", שהגואל נולד מציון המסמלת את מקום הלדה כידוע. ושמעתי שלכן המזמור הזה הוא מזמור כ' שמסמל את הארת הפתח של היחוד העליון. והמזמור מסים בתבת "קראנו" שמרמז על מגפת הקורונה שבה נמצאת נקדת לדת משיח.

וכן שמעתי מהרה"ג ר' א. י. שליט"א שפסוק הסיום במזמור כ': "הוי"ה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו" בגימטריא הפסוק "שמע ישראל יהו"ה אלהינו יהו"ה אחד", והפסוק לפני זה "אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם הוי"ה אלהינו נזכיר" בגימטריא ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. כי קריאת שמע וברוך שם הם סוד של יחודא עלאה ויחודא תתאה. וכן כאן הפסוק של "ה' הושיעה" מרמז על יחודא עלאה, והפסוק של "אלה ברכב" שמסמל את פעלת ה' למטה מרמז על יחודא תתאה. ולכן המספר של הפסוק או של ברוך שם הוא 1358 שמרמז על מספר 358 כמנין משיח כי הפרק מדבר על ישועת המשיח, "עתה ידעתי כי הושיע הוי"ה משיחו", וכן 1358 הוא המספר של הכלל בגמרא שמרמז על מלחמת גוג ומגוג שתהיה בסוף אינה לשחיטה אלא לבסוף, וזה גם גימטריא של הפסוק שמסמל את הסוף "כלו תפלות דוד בן ישי". וכן המספר המסתתר בכל הפסוק "הוי"ה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו" הוא עם הכולל 1335 הקץ בסוף דניאל של הגאולה העתידה. וכן כל פרק כ' עולה בגימטריא 16905 שהוא המספר של מ"ט פעמים משה, כי משה זכה בחייו למ"ט שערי בינה, ובשעת פטירתו זכה לשער הנ' בסוד הגאולה, וכן הפרק הזה מסמל את מצב הגלות עד שמגיעים לשער הנ'. וכן מזמור ס"ז בתהלים שנכתב בצורת מנורה והיה חקוק על מגנו של דוד שאתו היה מנצח במלחמה, נרמז בו סוד המספר מ"ט כמו שמכונים אותו בימי ספירת העמר. ועוד הוסיף שרואים קשר בין מזמור כ' לפסוקים של מלחמה בתורה: (דברים כ, א) "כי תצא למלחמה על איבך וראית סוס ורכב עם רב ממך לא תירא מהם כי הוי"ה אלהיך עמך המעלה מארץ מצרים: והיה כקרבכם אל המלחמה ונגש הכהן ודבר אל העם: ואמר אלהים שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה על איביכם", וזה דומה לפסוקים: "עתה ידעתי כי הושיע הוי"ה משיחו יענהו משמי קדשו בגבורות ישע מינו: אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם הוי"ה אלהינו נזכיר: המה כרעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעודד.

ועוד נראה להוסיף שיש רמז על **אסון הקורונה** בכתוב על **בנימין** שמסמל את עטרת היסוד: (בראשית מב, ד) "ואת **בנימין** אחי יוסף לא שלח יעקב את אחיו כי אמר פן **יקראנו אסון**", וכן מובא שם (לח) "ויאמר לא ירד בני עמכם כי אחיו מת והוא לבדו נשאר **ויקראו אסון** בדרך אשר תלכו בה". וכן מובא שם (מד, כט) "ולקחתם גם את זה מעם בני **וקראו אסון**". המלה **אסון** מופיעה בכל התורה רק ה' פעמים, וג' פעמים מתוכן מזכרות על בנימין. הינו שצריך להזהר שלא לפגם את עטרת היסוד שלא יקרה אסון.

והוסיף הרה"ג ר' ל. שטרית שליט"א שאת יוסף היסוד מכרו **בעשרים כסף**, ובמלה **מכירת** יש אותיות **כת"ר**. כי פגמו את **הכתר** של **עטרת** היסוד שהוא בסוד **עשרים** בגימטריא **כתר** כדלעיל. וכן שמעתי מהרה"ג ר' ציון דוד סיבוני שליט"א שהאחים מכרו את יוסף **בעשרים כסף** בגימטריא **תש"פ** לרמז שבשנה זו נזכה לתקון החטא הזה ולגאולה. וכן הכתוב "**טרף טרף יוסף**" עם המלים בגימטריא **2020** השתלשלות השנה הלועזית שנוזכה לתקון החטא הזה ותקון **העשרים** בגימטריא **כתר**. וכפי שמצינו בזהר חדש (וישב לו:) **כשגם החטא של שנאת חנם, התעוררה שנאת חנם כמו בראשונה**. זהו שפיתוב "**וישנאו אותי**", את אותו הצדיק, ואז נתן אותם הקדוש ברוך הוא בידי מי ששונא אותם שנאת חנם. זהו שפיתוב באדום, "**יען היות לך איבת עולם ותגר את בני ישראל על ידי חרב**". ואז נפרע מהם על ידי מנין אותן השנים שחסרו מסוד של "**שבע על חטאתיכם**". בא וראה, כשתמנה עשרים ושתיים שנה שבע פעמים לכל אחד מאותם העשרה שמכרו אותו, יצא לך אלף וחמש מאות וארבעים. ואז תתעורר גאולה לישראל כבקר שמתחיל להאיר מעט מעט, עד שבע עשרה שנים שהסתלק אותו הצדיק, הדרגה של טו"ב. זהו שפיתוב "**יוסף בן שבע עשרה שנה היה רעה את אחיו**". שהרי אז יראה לעמד בפרץ לפני מדת הדין, שהרי נשלמו חטאי העולם, ואז "**והיה בית יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשו לקש ודלקו בהם ואכלום**". רואים מהזהר שהגלות האחרונה היא ענש על **מכירת יוסף**. וכן שמעתי שמכירת יוסף עם האותיות בגימטריא **מחלת קורנא**.

וכן מצינו במדרש (תנחומא ויגש ה) אמר רבי יצחק ווי לנו מיום הדין ווי לנו מיום תוכחה, ומה יוסף כשאמר לאחיו אני יוסף פרוחה נשמטתו כשעומד הקב"ה לדין דכתיב ביה "ומי מכלכל את יום בואו ומי העמיד בהראותו" שפיתוב בו "כי לא יראני האדם וחי" על אחת כמה וכמה, ומה זה נבהלו אחיו מפניו כשיבוא הקב"ה לתבע עלבון המצות ופשעה של תורה על אחת כמה וכמה, וכשם שלא פיס יוסף את אחיו אלא מתוך בכה כן כשיגאל הקב"ה את ישראל מתוך בכה הוא גואלם שנאמר "בבכי יבאו ובתחנונים אובילם". וכן מצינו במדרש (ב"ר צג, י) "**ויתן את קלו בבכי וגו' ולא יכלו אחיו לענות אתו**" אבא פהו ברוך לא אמר אוי לנו מיום הדין אוי לנו מיום התוכחה, יוסף קטנן של שבטים היה ולא היו יכולים לעמוד בתוכחתו דכתיב "ולא יכלו אחיו לענות אתו כי נבהלו מפניו" לכשיבא הקב"ה ויוכיח כל אחד ואחד לפי מה שהוא שנאמר "אוכיחך ואערכה לעיניך" על אחת כמה וכמה. ובאר הרה"ג ר' מ. פ. שליט"א שלפי מה שהוא בגימטריא משיח, היינו שה' יוכיח כל אחד לפי הנצוץ משיח שבתוכו שמחייב אותו להעלות מיין נוקבין של תורה ומצוות. וכן מובא בספר 'בפני חותם'

מַרְבִּי יַעֲקֹב אֲבוּחֻצִירָא זצ"ל שֶׁהִפְסִיק: (בראשית מה, א) **"וְלֹא יָכַל יוֹסֵף לְהִתְאַפֵּק לְכָל הַנּוֹצְבִים עָלָיו וַיִּקְרָא הוֹצִיאוּ כָל אִישׁ מֵעַל וְלֹא עָמַד אִישׁ אִתּוֹ בְּהִתְנוּעַת יוֹסֵף אֶל אָחִיו"** מַרְמֵז עַל קֶץ הַגְּלוּת, שֶׁהִקְבִּה לֹא יָכוֹל לְהִתְאַפֵּק עוֹד מִלְּגֹאֵל, **"וְלֹא עָמַד אִישׁ אִתּוֹ"** מַרְמֵז שֶׁאֵף אַחַד לֹא יוֹכַל יוֹתֵר לְקַטְרֵג בְּזִמְנֵהּ. וְכֵן מוֹבָא מִהַגְרָח פְּרִידְלַנְדֵר זצ"ל (בפירושו להקדמת 'דעת תבונות' לרמח"ל) שֶׁכָּשֶׁם שֵׁיֶסֶף אָמַר **"אֲנִי יוֹסֵף אֲחִיכֶם"** וְהִבִּינוּ הָאֲחִים אֶת כָּל הַמְּאֹרְעוֹת וְהַצָּרוֹת שֶׁפָּקְדוּ אוֹתָם בְּמִשְׁךְ 22 שָׁנָה מֵאֵז מְכִירַת יוֹסֵף, כִּי כְּשִׂיאֵמַר הַקַּב"ה לְעֵתִיד לְבֹא **"אֲנִי הוּא"** יְבִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל הַמְּאֹרְעוֹת וְהַצָּרוֹת שֶׁפָּקְדוּ אוֹתָם בְּמִשְׁךְ אֶלְפֵי שָׁנוֹת הַגְּלוּת. וְכֵן מוֹבָא בְּשֵׁם הַרְה"ג ר' יִצְחָק גִּנְזִבּוּרְג שְׁלִיט"א שֶׁהֵשֵׁם הוּא הַרְאִשׁוֹן שְׁמוֹפִיעַ אַחֲרֵי פְרִשְׁיֹת מִקֶּץ וַיִּגַּשׁ שָׂאִין בָּהֶם שֵׁם הוּא בְּגִלְלַת הַהֶסְתֵּר פְּנִים עֲקֵב מְכִירַת יוֹסֵף, הוּא בְּפִסּוּק בְּפִרְשֵׁת וַיְחִי הַמַּדְבָּר עַל הַגְּאֻלָּה הַעֲתִידָה, (בראשית מט, יח) **"לִישׁוּעַתְךָ קוֹיָתִי הוּא"**. וְכֵן הִכְתוּב (בראשית מה, א) **"וְלֹא יָכַל יוֹסֵף לְהִתְאַפֵּק לְכָל הַנּוֹצְבִים עָלָיו וַיִּקְרָא הוֹצִיאוּ כָל אִישׁ מֵעַל וְלֹא עָמַד אִישׁ אִתּוֹ בְּהִתְנוּעַת יוֹסֵף אֶל אָחִיו"** בְּגִימְטְרִיא 5776 וַיֵּשׁ בּוֹ 20 מְלִים, רָמַז עַל תְּהִלָּתוֹ מִשְׁנַת תשע"ו עַד שְׁנַת תש"פ שֶׁהִיא בְּסוּד הֶ' 20, הֵינּוּ 220 מִסּוּף הָאֵלֶּף וּבְלוּעָזִי 2020.

וְכֵן קוֹרוֹנָה בְּגִימְטְרִיא צִירֵי לִידָה עִם הָאוֹתִיוֹת. וְכִפִּי שֶׁמְצִינּוּ בְּמִדְרָשׁ (ילקוט ישעיה' תצט. פסיקתא לו) אָמַר רַבִּי יִצְחָק שָׁנָה שֶׁמֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ נִגְלָה בּוֹ, וְכוּ', וְכָל אַמּוֹת הָעוֹלָם מִתְרַעְשִׁים וּמִתְבַּהְלִים וְנוֹפְלִים עַל פְּנֵיהֶם וַיֵּאָחַז אוֹתָם צִירִים כְּצִירֵי יוֹלָדָה, וַיִּשְׂרָאֵל מִתְרַעְשִׁים וּמִתְבַּהְלִים וַאֲמֹר לְהִיכֹן נְבֵא וְנִגְלֵה, לְהִיכֹן נְבֵא וְנִגְלֵה, וַאֲמֹר לְהֵם בְּנֵי אֵל תִּתְיָרְאוּ כֹל מֵהַשְּׁעִיטִי לֹא עֲשִׂיתִי אֵלָּא בְּשִׁבְלֵכֶם מִפְּנֵי מָה אַתֶּם מִתְיָרְאִים אֵל תִּירְאוּ הַגִּיעַ זְמַן גְּאֻלַּתְכֶם. וְכֵן שְׁמַעְתִּי שֶׁקוֹרוֹנָה נִרְמְזָת ב' פְּעָמִים בְּכַתוּב שֶׁמַּדְבָּר עַל סוּד הַקֶּץ כִּפִּי שֶׁמְבַאֲרִים הַמְּפָרְשִׁים שֵׁם: (ישעיה כט, יא) **"וַתְּהִי לְכֶם חֲזוֹת הַכֹּל כְּדַבְּרֵי הַסֵּפֶר הַחֲתוּם אֲשֶׁר יִתְּנוּ אֶתוֹ אֵל יוֹדֵעַ סֵּפֶר לֵאמֹר קָרָא נָא זֶה וְאָמַר לֹא אוֹכַל כִּי חֲתוּם הוּא: וְנִתֵּן הַסֵּפֶר עַל אֲשֶׁר לֹא יִדַּע סֵּפֶר לֵאמֹר קָרָא נָא זֶה וְאָמַר לֹא יִדַּעְתִּי סֵּפֶר"**.

כְּתוּב (חֲבִקוּק ג, ה) **"לִפְנֵינוּ יִלְךְ דְּבַר וַיֵּצֵא רִשְׁף לְרִגְלָיו"**. וּמְבֹאֵר הַמְּלַבֵּי"ם **"לִפְנֵינוּ יִלְךְ דְּבַר"** לִפְנֵי הַעֵז הַהוּא הַחֲבוּי, לְהַדְבִּיר וּלְהַמִּית אֶת אוֹיְבָיו, וְרִשְׁף יֵצֵא לְרִגְלָיו הֵינּוּ לְסַבְּתוֹ לְהַשְׁמִידֵם וּלְאַבְדֵם, שֶׁהֵגַם שֶׁתְּהִיָּה הַהִשְׁגָּחָה נִסְתָּרָת וּמְעֻטָּפָת חֲבוּיָהּ בְּמַחְבֵּא, בְּכָל זֹאת הִיא חִיָּה וְרַבַּת פְּעֻלִים בְּסִתְרָה לְהַכְנִיעַ אֶת אוֹיְבֵי ה' עַל יְדֵי רְעוֹת טְבַעִיּוֹת דְּבַר וְרִשְׁפֵי אֵשׁ. וְרוֹאִים שֶׁהַדְּבַר בָּא רִאשׁוֹן לְעוֹלָם, כִּינּוֹן שֶׁהוּא בָּא בְּאִפְסוֹן נִסְתָּר; שָׂאִין מְבִינִים שֶׁזֶה בָּא מִהַשְׁגָּחָת ה'.

הַקֶּשֶׁר בֵּין קוֹרוֹנָה לְתַאֲנִים.

מְצִינּוּ בְּמִדְרָשׁ (ילקוט שה"ש תתקפה) **"וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאַרְצֵנוּ"**, אָמַר רַב יוֹחָנָן קוֹל תִּיר טוֹב זֶה מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ. **"הַתְּאֵנָה חֲנֻטָה פְּגִיחָה"**, אָמַר רַבִּי חִיָּא בַר אֲבָא סִימֵן לִימּוֹת הַמְּשִׁיחַ דְּבַר גְּדוֹל בָּא וְהַרְשָׁעִים כְּלִים בּוֹ, וְהַגְּפָנִים סְמִדְרֵי אֵלוֹ הַנְּשִׂאֲרִים שֶׁנֶּאֱמַר **"וְהִנֵּה הַנְּשִׂאֲרֵי בְּצִיּוֹן"**. וְשְׁמַעְתִּי מִהַרְה"ג ר' יַעֲקֹב כְּהֵן שְׁלִיט"א שֶׁמְצִינּוּ בְּגִמְטְרִיא (ברכות סב:): **בַּר קַפְרָא הָוָה מְזַבֵּן מִלֵּי בְּדִינָרִי קַרְנָא קַרְנָא בְּרוּמִי בַר מְזַבֵּין תַּאֲנִי, תַּאֲנִי דְאַבּוּדָּה זְבִין.** וַיְבַרְשֵׁי שֵׁם

קִרְנָא קִרְיָא בְּרוּמִי, אִם תִּשְׁמַע קוֹל קֶרֶן בְּרוּמִי, הוּא סִימֵן לְמִבְקָשֵׁי תַאנִּים לְקִנּוֹת וּלְהוֹלִיף לְמָקוֹם אַחֵר. בַּר מִזְבִּין תַאנִּי, תַאנִּי דְאַבוּךָ זְבִין, אִם אִין אָבִיךָ בְּבֵית, הִזְהַר אַתָּה בְּנוֹ לְמַכּוֹר תַאנִּיו בְּעוֹד שֵׁישׁ תּוּבְעִים. הֵינּוּ אִם אָדָם שׁוֹמֵעַ בְּרוּמִי אֲנָשִׁים שְׂרוּצִים לְקִנּוֹת תַאנִּים לְפָנֵי שְׁנוּסְעִים מִהֶמְקוֹם, יִמְהַר לְמַכּוֹר לָהֶם אֶת הַתַּאנִּים שֶׁל אָבִיו, גַּם אִם אִין לוֹ רְשׁוּת מֵאָבִיו לְמַכּוֹר. וְרוּאִים כָּאן אֶת הַנְּסַח בְּגִמְרָא קִרְנָא קִרְיָא בְּרוּמִי רִמְזוּ עַל הַקּוֹרוּנָה שְׁפוּרְצַת בְּאִיטְלִיא שֶׁל רוּמִי. וְכָל זֶה קְשׁוּר לְתַאנִּים, כְּפִי שְׂרוּאִים מִהֶמְדַּרְשׁ שֶׁהִבְאֵנוּ שְׁמַקְשֵׁר אֶת מַגְפַּת הַדְּבָר סְמוּךְ לִימּוֹת הַמְּשִׁיחַ לְפָסוּק **"הַתַּאנָּה חֲנוּטָה פְּגִיָּה"**. וְנִרְאֶה לְבָאָר לְפִי פְרוּשׁ רִש"י (ש"ה"ש ב, יג) **"הַתַּאנָּה חֲנוּטָה פְּגִיָּה" הַגִּיעַ זְמַן שֶׁל בְּפוּרִים לְקִרְבֵּי שְׁתַּפְּנִסּוּ לְאַרְץ. "וְהַגְּפִינִים סְמַדְר" קִרְבֵּי זְמַן נִסְפֵי הֵינּוּ.** וְרוּאִים שֶׁ"הַתַּאנָּה חֲנוּטָה פְּגִיָּה" מְרַמֶּזֶת שֶׁהִגִּיעַ הַזְּמַן לְעֲלוֹת לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל בְּגֵאֻלָּה הַעֲתִידָה. וְזֶה נִרְמַז בְּדַבְרֵי בַר קַפְרָא שֶׁאִם אָדָם שׁוֹמֵעַ בְּרוּמִי אֲנָשִׁים שְׂרוּצִים לְקִנּוֹת תַאנִּים לְפָנֵי שְׁנוּסְעִים מִהֶמְקוֹם, הֵינּוּ שְׂמִינִים שֶׁ"הַתַּאנָּה חֲנוּטָה פְּגִיָּה", וּמִמְהֵרִים לְעֲלוֹת לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, שְׂיִמְהַר לְמַכּוֹר לָהֶם אֶת הַתַּאנִּים שֶׁל אָבִיו, רִמְזוּ שֶׁהוֹלְכִים לְהִבְיָא תַאנִּים בְּפוּרִים לְאָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ. וְהוֹסִיף הַרַ"ג ר' דָּוִד וְיִצְחָן שְׁלִיט"א שְׁנוּסַח הַגְּמְרָא בַר מִזְבִּין תַאנִּי, תַאנִּי דְאַבוּךָ זְבִין בְּגִימְטְרִיא 1335 זְמַן הַקֶּץ בְּסוּף דְנִיָּאל. וְכֵן הַנְּסַח בְּרִש"י לְקִנּוֹת וּלְהוֹלִיף לְמָקוֹם אַחֵר בְּגִימְטְרִיא **"שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד"**.

וְכֵן תַאנָּה מְסַמְלֶת אֶת עֶטְרַת הַיְסוּד שְׁנִקְרָאת עֶטְרָה מְלִשׁוֹן פְּתֵר, כְּמוּבָא בְּמִדְרָשׁ (ב"ר מו, א) אָמַר רַב יוֹדֵן מָה הַתַּאנָּה הַזֹּאת אִין לָהּ פְּסֻלַת אֵלָּא עֲקֻצָּה בְּלִבָּד, הַעֲבֵר אוֹתוֹ וּבִטֵּל הַמוּם, כִּף אָמַר הַקַּב"ה לְאַבְרָהָם אִין בְּדִ פְּסֻלַת אֵלָּא הַעֲרֵלָה, הַעֲבֵר אוֹתָהּ וּבִטֵּל הַמוּם, "הַתְּהַלֵּף לְפָנַי וְהָיָה תָמִים וְאַתָּנָה בְּרִיתִי בֵינִי וּבֵינְךָ וְגו'" בְּמָקוֹם שֶׁהוּא פֶּרֶה וְרֵבָה. רוּאִים שֶׁהַעֲטָרָה שְׁבִיטוֹד שֶׁל אַבְרָהָם נִמְשָׁלֶת לְתַאנָּה, וְהַעֲרֵלָה הַחוּפֶפֶת עַל הַעֲטָרָה נִמְשָׁלֶת לְעֻקְ שְׁבַתְתַּאנָּה. וְלָכֵן הַתַּאנִּים קְשׁוּרִים עִם מַגְפַּת הַדְּבָר שְׁבָאָה סְמוּךְ לִימּוֹת הַמְּשִׁיחַ מֵאוּר הַפְּתֵר שְׁנִקְרָא קוֹרוּנָה כְּדִלְעִיל. וְכֵן פְּרִי הַתַּאנָּה שִׁיף לְמַסְפֵּר שְׁבַע. כְּמוּבָא בְּמִשְׁנָה (מַעֲשֵׂרוֹת ב, ח) שֶׁהַתַּאנִּים נִקְרָאוֹת בְּשֵׁם בְּנוֹת שְׁבַע, וְכֵן הַשְּׁעוּר לְהוֹצֵאת שְׁבַת הוּא תַאנָּה, כְּמוּבָא בְּגִמְרָא (בְּרֻכּוֹת מ.א.) כְּגִרְוֹגְרַת לְהוֹצֵאת שְׁבַת. וְשְׁבַת מְסַמְלֶת אֶת הַעֲטָרָה שְׁבִיטוֹד. וְכֵן מְצִינוּ לְשׁוֹן עוֹנָה בְּתַאנָּה. כְּמוּבָא בְּמִדְרָשׁ (קַה"ר ה, יד) **בְּעַל הַתַּאנָּה יוֹדֵעַ עוֹנָתָה שֶׁל תַאנָּה, אִימְתִי רְאוּיָה לְהַתְּלַקֵּט וְהוּא לּוֹקֵטָה. וְכֵן שְׁמַעְתִּי מִהַרַ"ג ר' א. י. שְׁלִיט"א שֶׁהַאֲוִתִּיּוֹת לְפָנֵי תַאנִּי בְּגִימְטְרִיא ב' פְּעָמִים שְׁבַע, בְּבַחֲיִנַת בְּנוֹת שְׁבַע. וְכֵן רוּאִים בְּגִשְׁמִיּוֹת שֶׁהַתַּאנִּים תְּלוּיּוֹת בְּזוּגוֹת וּמְסַמְלוֹת אֶת הַזְּוּוּג. וְכֵן יוֹדֵעַ לְפִי חֻקְמַת הַמִּדְעָ שֶׁאֲכִילַת תַאנִּים מְחַזְקֶת אֶת מַעֲרַכַת הַזֶּרַע שֶׁל הָאָדָם. וְכֵן אֲסוּף תַאנִּים נִקְרָא לְאַרוֹת, וּמְרַמֶּז עַל הַזְּוּוּג שְׁנִקְרָא הַעֲרָאָה.**

וְכֵן מְצִינוּ בְּגִמְרָא (סְנֵהדְרִין קז.) תַנָּא דְבִי רַבִּי יִשְׁמַעְאֵל, רְאוּיָה הֵיְתָה לְדוֹד בַּת שְׁבַע בַּת אֱלִיעֶם אֵלָּא שְׂאֲכֵלָה פְּגָה. רוּאִים שְׁזוּוּג דָּוִד עִם בַּת שְׁבַע נִמְשָׁל לְאֲכִילַת תַאנָּה וְהַחֲטָא הִיא שְׂאֲכֵלָה קִדְם זְמַנָּה בְּבַחֲיִנַת פְּגָה. וּב' לְקוּטִי הַש"ס' לְהַאֲרִיז"ל (סְנֵהדְרִין שם) מוּבָא שְׁחֲטָא אָדָם הָרֵאשׁוֹן בְּאֲכִילַת הַתַּאנָּה מֵעַץ הַדַּעַת, הִיא בְּזָה שֶׁהִזְדוּג עִם חוּנָה קִדְם שְׁבַת, וְזֶה הִיא בְּבַחֲיִנַת אֲכִילַת הַתַּאנָּה כְּשֶׁהִיא פְּגָה, כְּמוֹ אֲצֵל דָּוִד וּבַת שְׁבַע: כְּאֲשֶׁר בָּא אָדָם הָרֵאשׁוֹן וְהִטִּיחַ אֶת אִשְׁתּוֹ תַחַת הַתַּאנָּה וְאָכַל פְּגָה, כִּי הִיא לוֹ לְהִמְתִּין עַד לַיִל שְׁבַת שֶׁהוּא עוֹנַת תְּלִמִּידֵי חֻכְמִים, חֲטָא אָדָם הָרֵאשׁוֹן הִיא מִמֶּשׁ כְּמוֹ חֲטָא דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם עִם בַּת שְׁבַע שְׂאֲכֵל פְּגָה, כִּי אִשְׁתּוֹ הֵיְתָה. וְכֵן שְׁמַעְתִּי מִהַרַ"ג ר' מִשָּׁה הַלֵּל קְלָצְקִין

שליט"א שהגימטריא של תאנה שעולה 456 מרמז על מספר שהולך לפי הסדר מ 4 ל 5 ול 6 ומסמל את צד הקדשה שהולך לפי סדר, ולא כמו בקלפה שהכל הפוך ומבלבל.

ה' מרמז שאסור להיות קרנונא, הינו דג קר, וצריכים להיות כמו דג חם.

מצינו בגמרא (קידושין כה.) סבי דנזונא בעו מיניה עבד שסרסו רבו בבצים מהו כמום שבגלוי דמי או לא, לא הוה בידיה, אמרו לו מה שמך אמר להו המנונא אמרו ליה לאו המנונא אלא קרנונא. ובתוספות שם המנונא קרנונא פרש בקנטרס יושב קרנות אפה, ולא בעל תורה. ור"ח פרש אפה אומר המנונא הינו חם נונא דג חם, ואין פן אלא קר נונא דג שהוא קר. ורואים כאן שדג קר זה סוד של יושב קרנות, כי צריך להיות דג חם. ושמעתי שזה הרמז שה' שולח עם הקורונה, לרמז שאסור להיות קרנונא, הינו דג קר, וצריכים להיות כמו דג חם לכל דבר שבקדשה. וכן דג חם עם האותיות והכולל בגימטריא פתר שרש הקורונה שנמתק בשרשו. ומאידך דג קר עם האותיות והכולל בגימטריא שואה.

בתבות שמע ישראל הוי"ה אלהינו הוי"ה מכונים בתבות הוי"ה אלהינו הוי"ה, להביא מוחין בכל הפרצופים עד רום המעלות שכלם יקבלו מוחין, כדי שיהיה לכל הפרצופים העליונים מוחין להעלות מיין נוקבין בתבת אחד, כשממשיכים את המוחין דגדלות ומזוגים את כלם, ושמעתי מהרה"ג ר' יעקב מטר שליט"א שהוי"ה פעמים הוי"ה יחד עם תבת אלהינו ו 2 כוללים עולים תש"פ, רמז ששנה זו היא סיום המשכת המוחין, שזאת הכנה ליחוד השלם שנרמז בתבת אחד של קריאת שמע. וכן האותיות אחרי הוי"ה אלהינו הוי"ה הן שמות קדושים כוז"ו במוכס"ז כוז"ו שנכתבים מאחורי המזוזה, והוא מסמל את יציאת האור החוצה למדרגות יותר נמוכות, ומובא מהרה"ג ר' יצחק גנזבורג שליט"א שהוי"ה אלהינו הוי"ה כוז"ו במוכס"ז כוז"ו בגימטריא קורונה. ומבאר לדברינו שבתבות אלו עולים לעולם הפתור עד רום המעלות, והאור יורד למטה מטה מתחת לעשרה טפחים להאיר החוצה לשמור אותנו בעולם הקלפות. וכן שם שדי שמאיר במזוזה הוא שם של עטרת היסוד שהיא סוד פתור ועטרה כדלעיל. וכן השתלשל שהרב הראשי לישראל נתן כעת הוראה שלא לנשק מזוזות בגלל הקורונה שיכולה לדבק, ומבאר לדברינו שהשתלשל הדבר הזה לרמז שאכן שרש הקורונה קשור עם אור המזוזה ושם הוא נמתק ומגן על ישראל.

והוסיף הרה"ג ר' יעקב מטר שליט"א שחלופי אותיות אל"ב"ם שקשור עם אור הפורים נרמז במזוזה שכותבים את השמות כוז"ו במוכס"ז כוז"ו מאחורי השמות הוי"ה אלהינו הוי"ה, ויוצא שמאחורי אותיות אל"ל של אלהינו יש אותיות ב"מ של במוכס"ז. וכן בפרשיות שמע ואתות, ובהוי"ה אלהינו הוי"ה יש י"ד אותיות, רמז ליום הפורים י"ד באדר. וכן מובא ב'חתם סופר' שמרדכי היהודי בגימטריא שם שדי שמאיר במזוזה ופועל בעטרת היסוד. וכן מובא בספר 'נהורא דיוסף' שהמגלה מתחילה במלת "ויהי" ומסימת במלת "זרעו" יחד בגימטריא שם שדי.

וכן שמעתי מהרה"ג ר' יוסף מאיר סופר שליט"א שאותיות ה"ת" באות אחרי אותיות שד"י, ובארנו שהתקן מסמל את העטרה שבסוד של פורים.

מצינו בגמרא (מגילה יב:) **"ותמאן המלכה ושתי"**, אמר רבי יוסי בר חנינא מלמד שפרחה בה צרעת. במתניתא **תנא בא גבריא ועשה לה זנב**. וברשב"א מבאר שצמח לה זבלת. והשתלשל שהילדים שרים על ושתי שצמח לה קרן בראשה. ורואים כאן את המקורין בקלפת פרס יחד עם צרעת שהיא נגע כמו קורונה. וכן שמעתי מהרה"ג ר' ל. שטרית שליט"א שבכל התנ"ך מופיעה תבת פתח רק 3 פעמים, וכל הן פתח מלכות במגלת אסתר: (אסתר א, יא) **"להביא את ושתי המלכה לפני המלך בכתר מלכות להראות העמים והשרים את זפיה כי טובת מראה היא"**. (אסתר ב, יז) **"ויאהב המלך את אסתר מכל הנשים ותשא חן וחסד לפניו מכל הבתולות וישם פתח מלכות בראשה וימליכה תחת ושתי"**. (אסתר ו, ח) **"ויביאו לבוש מלכות אשר לבש בו המלך וסוס אשר רכב עליו המלך ואשר נתן פתח מלכות בראשו"**. ויש כאן ג' פתחים פתח ושתי, פתח אסתר, ופתח מרדכי. ופתח ושתי בגימטריא 1335 עם הכולל. ופתח אסתר עם האותיות והמלים בגימטריא 1290. וכן מגילת הפתח עם האותיות והכולל בגימטריא **"שמע ישראל הוי"ה אלהינו הוי"ה אחד"**. וכן מובא מהרה"ג ר' אליהו שטרן זצ"ל שאורח המן במלוי האותיות עולה 1335 זמן הקץ בדניאל. וברוך מרדכי בגימטריא רגילה עם המסתתר עולה 1290 זמן הקץ בדניאל והגימטריא של רגיל עם מסתתר זה גם סוג של מלוי האותיות, הינו המסתתר שממלא את האותיות וההפרשים ביניהם.

הקשר בין קרח להמן.

מצינו במדרש (אסתר רבה ב, א) **"בהראתו את עשר כבוד מלכותו"**, ר' לוי אמר בגדי כהנה גדולה הראה להם. וכן מובא שם (יא) **"וכלים מפלים שונים"** כלי בית המקדש. נראה דבזמן שישראל חטאו ונהנו מסעדתו של אחשוורוש, גרמו שמדרגת הזנה היתה ביד הלעמת זה, באותה בחינה של עגל הזנה. לכן ברב השנים פורים שיך לפרשת פי תשא בה מובא ענין חטא העגל, ולכן אחשוורוש השתמש בגדי הזנה של אהרן הכהן, ובכלי המקדש. וכן מצינו בגמרא (ב"מ עה:) שהיה מנהג לשחוט עגלים לסעדת פורים. והוסיף הרה"ג ר' מ. פ. שליט"א ש**"בהראתו"** אותיות את"ו בה"ר, הינו שינקו מאהרן שקבור בהר הקר. ולאחר שעשו תשובה והפכו את הרע לטוב, הוציאו את מדרגת הזנה מידי של אחשוורוש לצד הקדשה. לכן אחשוורוש הושיט את שרביט הזנה, לסמל שמדרגת הזנה יוצאת ממנו ועוברת לצד הקדשה. וכן הפסוקים (שמות לז, ב, או יא, או כו) **"ויעש לו זר זהב"** ס"ת ברו"ש המסמל את מרדכי היהודי כמובא בגמרא (מגילה י:). וכן פורים יוצא על פי רב בפרשת תצנה שהיא הפרשה של בגדי כהנה, לרמז שזכו מחדש לבגדי כהנה של אהרן הכהן. וכן מובא מהרב אורי יונגרייז שליט"א שאהרן הכהן בגימטריא פורים. ובגימטריא הפתוב (שמות כה, יא) **"ועשית עליו זר זהב"**. ומבאר לדברינו דבפורים זכו למדרגת מזבח הזנה, שהיא מדרגתו של אהרן

הכהן. וכן אהרן נקבר בהר ההר בגימטריא חדש אדר פעמים כי ישנם שני אדרים, ולכן יש קשר בין חדש אדר לחדש אב, ומשוננס אב ממעטין בשמחה, כי אהרן נפטר בחדש אב. וכן חטא העגל פגמו בבחינת העורף, אותיות פור, כמובא ב'אוצרות חיים' להאריז"ל (רחל ולא פ"ג) "והנה עם קשה ערף הוא" רצה לומר כי הגיע הפגם שלהם עד לאה שהיא קשר תפלה של ראש במקום הערף. והוסיף הרה"ג ר' א. ה. שליט"א שלכן נדב ואביהוא נכשלו בשתיית יין, והקריבו קטרת שמסמלת את אור הפורים, והפסוק אומר שהקטירו "אש זרה" שחבוי בפנים אותיות זר"ש, לרמז שפגמו את אור הפורים של אהרן הכהן. וכן הפסוק (ויקרא י, א) "ויקריבו לפני ה' אש זרה אשר לא צוה אתם" ר"ת ל"ץ שמסמל את המן. וכן נדב ואביהוא מרמזים על נדיבות ואהבה שהיה בפורים כשקבלו את התורה מאהבה. וכן מה שאמר אהרן "ותקראנה אתי כאלה" מרמז על קלפת המן שאמר "את כל אשר קרהו".

וכן מובא בשם הבעש"ט שסוד גאלת פורים טמון בתבת "ככה" שכתוב (אסתר ו, יא) "ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו", כי ככה ר"ת פתר כל הפתרים. וכן ככה בגימטריא גאולה ובגימטריא אד"ם שהוא ר"ת אדם דוד משיח, ששרש נשמתם מעולם אדם קדמון שהוא פתר כל הפתרים כידוע. וכן ככה נרמז בכתוב על ישועת פורים (אסתר ז, י) "ויתלו את המן על העץ אשר הכין למרדכי וחמת המלך שככה". וכן על אהרן הכהן כתוב (שמות כט, לה) "ועשית לאהרן ולבניו ככה ככל אשר צויתי אתה שבעת ימים תמלא ידם". וכן תבת "ככה" בלי תוספת אות מופיעה 8 פעמים בחמשה חמשי תורה, ומספר 8 הוא המספר של אהרן ושל יום הכפורים.

מצינו ב'פרקי דרבי אליעזר' (ט) רבי פנחס אומר שני עשירים עמדו בעולם, אחד בישראל, ואחד באמות העולם, קרח בישראל, והמן באמות העולם, קרח שמצא אוצרות של זהב של יוסף, והמן שלקח כל אוצרות של מלכי יהודה ואת כל אוצרות של קדשי הקדשים, וראה המלך עשרו ועשרת בניו סופרים וכותבין לפניו ורצה המלך לגדלו ולרוממו, שנאמר "גדל המלך אחשוורוש את המן בן המדתא וצוה המלך להיות כל עם ועם כורעים ומשתחוים לפניו וכו'. באותה שעה מה עשה אליהו ז"ל נדמה לחרבונא אחד מסריסי המלך אמר לו אדני המלך יש עץ בביתו של המן מבית קדשי הקדשים שנאמר "ויבן את בית יער הלבנון וגו' ואת אולם העמודים חמשים אמה ארכו ושלשים אמה רחבו" מיד צוה המלך לתלותו וכתוב "ויתלו את המן", לקח המלך את כל אשר להמן ונתן למרדכי ולאסתר. וגם כאן רואים שכל הכח והגדלות של המן באו לו מהיניקה ממדרגת אהרן הכהן, שהתעשר מאוצרות בית המקדש. ובסופו של דבר הרע התהפך לטוב, ותלו את המן על העץ שלקח מקדש הקדשים, ואת ממונו לקחו לבנות את בית המקדש השני. כפי שמצינו במדרש (תהלים עח) שלשה חלקים נחלק ממונו של המן; שלישי לתלמידי חכמים, שלישי למרדכי ואסתר ושליש לבגנון בית המקדש. וכן מובא ברד"ל שם שהמן היה חנייל אצל נבוכדנצר בזמן חרבן בית המקדש, והוא היה ממחריבי בית המקדש ואז הוא מצא את האוצרות. ואומר ה'רוקח' (ז, י) שלכן כתוב בחרבן בית המקדש "כי יבא צר ואויב בשערי ירושלים" הכונה להמן שנקרא "איש צר ואויב".

וְהוֹסִיף הרה"ג ר' מ. פ. שליט"א שרואים שהמדרש מקשר את **קרח וְהָמָן** שהם שני העשירים שעמדו בעולם, ואכן הגימטריא של **קרח הָמָן** עם המלים עולה **ת"ה** שהיא השנה בה תלו את הָמָן. והוסיף הרה"ג ר' יהושע הכהן שליט"א שמצינו בגמרא (מגילה טז.) שהמָן היה **סֹפֵר** של כפר קרצום, ממילא הוא קשור עם **קרח** שמרמז על **קִרְחָה** שמשא עשה ללוויים ל**סֹפֵר** את כל שעָרָם. וכן **עֲשִׂי"ר** אותיות **שִׁיעִ"ר**, כי שיער הוא מותר מוחין, וגם עשיר יש לו מיתר כי הוא מקבל שפע של אחרים להעביר להם. וקרח וְהָמָן קשורים לתספרת שערות, לרמז שהם מתעסקים עם השער המיתר סוד העשירות. וכן השתלשלה בגשמיות המילה **תִּסְפֶּרֶת** בבורסה, בשוק המניות. ומרמז במדרש (תנחומא תזריע ו') **מַעֲשֵׂה** בָּכֶהוּ אֶחָד שֶׁמָטָה יָדוֹ וּבִקֵּשׁ לְצֵאת לְחוּץ לְאַרְץ [לְצַרְךָ פְּרָנְסָה], אָמְרָה לוֹ אֲשֶׁתּוֹ, וּמָה אַם כָּל שֶׁעַר וְשֶׁעַר בָּרָא לוֹ הַקַּב"ה מַעֲיָן בְּפָנָי עֲצָמוֹ, שִׁיחָא שׁוֹתָה מִמֶּנּוּ, אֲתָה שֶׁאַתָּה בֶן אָדָם, כְּמָה שֶׁעָרוֹת יֵשׁ בָּךְ, וּבְנִיךָ מִתְּפָרְנְסִין עַל יָדְךָ, לֹא כָּל שָׂכֵן שִׁיזְמָן לָךְ הַקַּב"ה פְּרָנְסָה. וכן רואים במזון הגשמי, שמחיה את האדם, שעקר מזונו של האדם הוא הלחם, שבא מחטה ושעורה, חטה מלשון חוט, ושעורה מלשון שער, וגם החטה והשעורה גדלים בצורה של חוטים. ולכן מרדכי נצח את הָמָן על ידי עמר שעורים.

וְכֵן מובא בספר 'חיי מוהר"ן' (x) עֲזָרְנִי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ עוֹזֵר לִי תָמִיד וְנִתְגַּלָּה לִי הַעֲנִיָּן. וְהַעֲנִיָּן שֶׁל פּוֹרִים שֶׁנִּתְגַּלָּה אִז הִיָּה סְתוּם וְנִעְלָם מִכָּל הָעוֹלָמוֹת רַק בְּעוֹלָמוֹת עֲלִיּוֹנִים שֶׁהֵם רְחוּקִים מְאֹד מְאֹד רַק שֶׁם יוֹדְעִים זֹאת: כִּי עֲבוּדָה שְׁלִי בְּפוֹרִים הַנִּלְהִיָּה לְתַקֵּן פָּגַם קִרְחָה, וּכְשֶׁנִּתְגַּלָּה לִי זֹאת הִיָּה רְחוּק בְּעֵינַי מְאֹד מֵה סְמִיכוֹת יֵשׁ לְפוֹרִים עִם קִרְחָה עַד שֶׁעֲזַר לִי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְכוּ' כִּי יֵשׁ דְּבָרִים סְתוּמִים מְאֹד בְּהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וְנִתְגַּלָּה לִי שְׁאוֹתִיּוֹת פּוֹרִים הֵם רְאִשֵׁי תְבוֹת "וְאִם מִפְּאֵת פָּנָיו יִמְרֹט רֵאשׁוֹ קִרְחָה הוּא" בְּחִינַת קִרְחָה, אַחֲרַי כֹּךְ אָמַר רַבְּנוּ זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה שֶׁלֹּא הִיָּה יְכוֹל לִישׁוֹן כָּל אוֹתָהּ הַלְיָלָה שֶׁסֹּפֵר זֹאת מְחַמֵּת שֶׁהִיָּה מְצַטְעֵר עַל שֶׁגָּלָה זֹאת, וְאָמַר שֶׁנִּחְמָתוֹ הִיָּתָה כִּי עֲדִין לֹא גָּלָה כָּלָל. גַּם בְּאֵמֶת אֵין כְּתוּב כֹּךְ בְּתוֹרָה כְּתִיב וְאִם מִפְּאֵת פָּנָיו יִמְרֹט רֵאשׁוֹ גִבַּח הוּא רַק מִקֵּדָם כְּתוּב וְאִישׁ כִּי יִמְרֹט רֵאשׁוֹ קִרְחָה הוּא וְהַדְּבָרִים סְתוּמִים וְנִעְלָמִים מְאֹד. אֲשֶׁרִי הַמְּחַכָּה לְבִיאַת הַגּוֹאֵל אִז יִשְׁיגוּ שִׁיחַתוֹ הַקְּדוּשָׁה. וְרוֹאִים שֶׁמִּקְשֵׁר אֶת קִרְחָה לְפוֹרִים בְּהַקְשֵׁר לְעֲנִיָּן הַשְּׁעָרוֹת. וְכֵן מְצִינּוּ בַּמִּדְרָשׁ (אֶסְתֵר תִּתְרַנֵּד) "וַיֹּאמֶר הָמָן לְמַלְךְ אַחְשׁוּרוּשׁ יִשְׁנוּ עִם אֶחָד", שֶׁמָּא תֹאמַר קִרְחָה אֲנִי עוֹשֶׂה בְּמַלְכוּתְךָ מִפְּזָרִים הֵם בְּכָל הָעַמִּים. וְכֵן בֵּארְנוּ שֶׁבְּפוֹרִים מִתְקַנִּים אֶת הַנִּיצוּץ שֶׁבְּהֶמָן, זֶה הַזְמַן לְתַקֵּן גַּם אֶת הָעֵשִׂיר הַשְּׁנִי שֶׁהִיָּה בְּעוֹלָם קִרְחָה כִּפִּי שֶׁהִבֵּאנוּ מֵהַמִּדְרָשׁ שֶׁמִּקְשֵׁר אֶת שְׁנֵיהֶם יחד.

וְכֵן מְצִינּוּ קִשְׁרָה בֵּין הָמָן לְקִרְחָה בַּמִּדְרָשׁ (יִלְקוּט אֶסְתֵר תִּתְרַנֵּד) "אֵף לֹא הִבִּיאָהּ" לְפִיכֹךְ נִצְלַב, פִּיּוֹ הַכְּשִׁילוֹ שֶׁכֵּן הוּא אוֹמֵר בְּשֵׁר הָאוֹפִים "אֵף אֲנִי בְּחִלּוּמִי" וְנִצְלַב, אָמַר רַבִּי חֲנִינָא בַר פֶּפְאָה אַרְבְּעָה הֵם שֶׁפְּתָחוּ בְּאֵף וְאָבְדוּ בְּאֵף. וְאֵלוֹ הֵן; הַנְּחָשׁ וְשֵׁר הָאוֹפִים וְקִרְחָה וְהָמָן. וְכֵן שֶׁמִּעֲתִי מֵהַרְהַ"ג ר' אֶלְיָהוּ נַחְמָנִי שֶׁלִּיט"א שֶׁעֲמַל"ק נִרְמַז בְּר"ת בְּכְתוּב עַל תְּקוּן קִרְחָה, רָמַז שֶׁהֵם צְרִיכִים תְּקוּן מִמָּה שֶׁנִּדְבְּקוּ בְּקִלְפַת הָמָן וְעֲמַלְק: (בַּמִּדְבָר טז, ו) "זֹאת עֲשׂוּ קָחוּ לָכֶם מִחֲתוֹת קִרְחָה וְכָל עֲדוֹתָי".

נראה לבאר על פי מה שמובא בלק"ת להאריז"ל (קרח ע' ריז) שאם מורידים מהגימטריא של משה את מספר הכל נשאר קרח. דאם מורידים ממה שהיה עמוד האמצע שכולל ימין ושמאל, כמנין הכל, היינו מוציאים את החסדים ממה שהיה נשאר רק הגבורות כמנין קרח. דקרח הוא בחינת הגבורות שבמשה, וכיין שפורים הוא היום בו מתנוצצת הארת משה, זה הזמן לתקן את קרח ששייך לאותו שרש.

והוסיף הרה"ג ר' א. ה. שליט"א שקרח ועדתו חלקו על הכהנה, ופגמו בקטרת, לכן התקון שלהם בפורים שמאירה בו הארת אהרן הפהו שהוא בגימטריא פורים בסוד הקטרת. וכן מצינו בגמרא (סנהדרין נב.) **אמר ריש לקיש מאי דכתיב "בחנפי לעגי מעוג חרק עלי שנימו" בשביל חנפה שהחניפו לקרח על עסקי לגימה, חרק עליהם שר של גיהנום שניו.** ובעל הטורים מוסיף ש"חרק" אותיות קרח, ומבאר רש"י "בחנפי לעגי מעוג" בשביל חניפות של לגימות מעוג שהאכילם והשקם קרח לעדתו, ונתחברו עמו. ורואים שקרח היה קשור לעסקי לגימה וה' הוכיח שהוא אינו מנהיג במטה אהרן שכתוב עליו "ויגמל שקדים". וכל מצוות הפורים נרמזות באותיות לגימה שהיא סעדת פורים. מגילה, משלוח מנות ומתנות לאביונים גמילה. וכן גלימה מרמזת על התחפשת של פורים, ועל מצוות טלית ותפלין, שהבאנו מה'חמדת ימים' (פב.) להקפיד בפורים לצאת מהבית בטלית ותפלין. וכן גלימה מרמזת על חדש אדר שהוא מלשון אדרת, שהיא גלימה. וכן היגמ"ל כי פורים גם קשור לברית מילה, כמובא בגמרא (מגילה טז:) **ליהודים הייתה אורה זו תורה, ושמחה זה יום טוב, וששון זה מילה.** וכן קרח נבלע באדמה בדומה להמן שנבלע, כמובא במדרש (אסתר"ז, יא) שהמן אמר כשם שהדגים בולעים כף אני בולע אותן, אמר לו הקדוש ברוך הוא רשע, דגים פעמים נבלעין פעמים בולעים.

מצינו בגמרא (חולין קלט:) אסתור מן התורה מנין "ואנכי הסתר אסתיר". מרדכי מן התורה מנין דכתיב "מר דרור" ומתרגמין מירא דכיא. ורואים שהאור של מרדכי הוא סוד הקטרת. והוסיף הרה"ג ר' א. י. שליט"א שמובא ב'מהר"ם שיף' (דרושים נחמדים' סוף חולין) ומרדכי נרמז בקטרת כמו שנאמר "מר דרור" מרי דכי, העוצר המגפה והמיתה. ואסתור באנכי הסתר אסתיר. מרדכי שנרמז בלשון בשמים ראש הנאמר אצל הקטרת. דבר שבחשאי ביום הכפורים לפני ולפנים בשאר ימות השנה על המזבח הפנימי דוקא, וכאשר היו מקטירין על המזבח היו פורשין העם מן העזרה, ומזה אסתור בת זוג למרדכי הנרמז במרי דכי. ורואים שאסתור נרמזת בכתוב "ואנכי הסתר אסתיר". כי היו מקטירים את הקטרת בחשאי ובהסתור כשאף אחד לא היה באהל מועד, וכיין שאסתור היא בת זוגו של מרדכי שהוא סוד הקטרת, ממילא היא סוד ההסתור והחשאי. ולכן מצינו בגמרא (מגלה טו.) **"אשר לא כדת" אמר רבי אבא שלא כדת, שבכל יום ויום באונס ועכשיו ברצון.** "וכאשר אבדתי אבדתי", כשם שנאבדתי מבית אבא, כף אבד ממך. ומבאר רש"י עד עכשו נבעלתי באנס. ועכשו מכאן ואילך מדעתי. אבדתי ממך ואסורה אני לך, דאשת ישראל שנאנסה מתרת לבעלה, וברצון אסורה לבעלה. ובדרך הרמז מנח בדברי אסתור עוד עמק; שכיין שהיא נאלצת להתגלות לפני אחשורוש ולא תהיה נסתרת כמו עד עכשו, ממילא היא לא

תהיה ראויה עוד להיות אשת מרדכי, כיון שהיא כבר לא תהיה בסוד החשאי של הקטרת של מרדכי, ולכן פָּשָׁם שְׁנֵאָבְדְתִי מִבֵּית אָבָא, כִּךְ אֲבַד מִמֶּךָ.

וְלָכֵן אומר רבי נחמן שבפורים מתקנים את קרח, כי במעשה קרח התעסקו עם הקטרת קטרת מחוץ לאהל מועד, בתחלה קרח וה250 איש הקטירו קטרת מחוץ לאהל מועד, כמו שפֶּתוּב (במדבר טז, יח) "וַיִּקְחוּ אִישׁ מִחֶתְתּוֹ וַיִּתְּנוּ עֲלֵיהֶם אֵשׁ וַיִּשִׂמוּ עֲלֵיהֶם קִטְרֶת וַיַּעֲמְדוּ פֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד וּמִשָּׁה וְאַהֲרֹן וְגו' וְאֵשׁ יִצָּא מֵאֵת ה' וְתֹאכַל אֶת הַחֲמֻשִׁים וּמֵאֲתֵימ אִישׁ מִקְרִיבֵי הַקִּטְרֶת", ואחר כך שוב הוציא אהרן קטרת החוצה כמו שפֶּתוּב: (במדבר יז, יא) "וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן קַח אֶת הַמַּחֲתָה וְתֵן עָלֶיהָ אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ וְשִׂים קִטְרֶת וְהוֹלֵךְ מֵהָרָה אֶל הָעֵדָה וְכִפֵּר עֲלֵיהֶם כִּי יִצָּא הַקָּצֵף מִלִּפְנֵי ה' הַחַל הַנֶּגֶף: וַיִּקַּח אַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה וַיֵּרָץ אֶל תּוֹךְ הַקֹּהֵל וְהִנֵּה הַחַל הַנֶּגֶף בָּעַם וַיִּתֵּן אֶת הַקִּטְרֶת וַיִּכְפֹּר עַל הָעָם: וַיַּעֲמֵד בֵּין הַמֵּתִים וּבֵין הַחַיִּים וַתַּעֲצֹר הַמַּגֶּפֶה", הינו שבמעשה קרח היה הענין שהוציאו את הקטרת החוצה בגלוי לעיני כלם, שזה ממש מה שקרה בפורים שאור הקטרת של מרדכי ואסתר נאלץ להתגלות לעין כל. לכן אור הפורים מתקן את קרח. והוסיף הרה"ג ר' אברהם אגשי שליט"א שְׁקִרְח מִרְמָז פְּעָמִים בְּעִשִׂית הַקִּטְרֶת: (שמות ל, כה) "וְעִשִׂית אֹתָהּ קִטְרֶת רִקְח מַעֲשֵׂה רִקְח מִמֶּלַח טְהוֹר קֹדֶשׁ". וכן קִרְח בגימטריא הכתוב "קח לך סמים". וכן יום כ"ג סיון שבו היתה ישועת פורים ששלחו את האגרות השניות לבטל את הראשונות, יוצא בחלק מהשנים בפרשת קרח. וכן מִרְדְּכִי הִיְהוּדִי בגימטריא רִוְקַח. וכן הארת פורים שנקראת בכתוב "בָּשֶׁם מִרְדְּכִי" נרמזת גם בכתוב בָּשֶׁמִים ראש מִרְדְּכִי. וכן אסתר נקראת הַדְּסָה עַל שֵׁם הַדָּס. והדס גם כן מסמל את הקשר לבשמים.

וְלָכֵן מְצִינּוּ בַּגְּמָרָא (מגילה ז"ג:) "הַפִּיל פּוּר הוּא הַגּוֹרֵל", תָּנָא, כִּיּוֹן שֶׁנֶּפֶל פּוּר בְּחֻדֶּשׁ אֲדָר, שְׂמַח שְׂמַחָה גְדוֹלָה, אָמַר, נֶפֶל לִי פּוּר בְּיַרְח שְׂמַת בּוּ מִשָּׁה רַבָּן, וְהוּא לֹא יָדַע שֶׁבְשֶׁבַע בְּאֲדָר מֵת מִשָּׁה רַבִּינוּ, וּבְשֶׁבַע בְּאֲדָר נוֹלַד מִשָּׁה רַבִּינוּ. כִּי מוּבָא ב'מֵהֶר"ם שִׁיף' (דרושים נחמדים סוף חולין) "בֵּן מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה אֲנִכִי הַיּוֹם" דִּיקָא. וְהִיּוּ יָמֵי מֵאָה וְעֶשְׂרִים יוֹם לְשָׁנָה יוֹם לְשָׁנָה. בְּשָׁנָה מֵשָׁה. מֵשָׁה מִן הַתּוֹרָה מִיָּנִין. וְלִזָּה בֵּן מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה אֲנִכִי הַיּוֹם דִּיקָא מִשּׁוּם וְהִיּוּ יָמֵי מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה שֶׁהִיָּה יָמִים שֶׁהִיָּה בְּהַר סִינִי, יוֹם לְשָׁנָה, יוֹם לְשָׁנָה. וְלִפִּי זֶה יוֹצֵא שֶׁהִשְׁנָה ק"ך שָׁנִים. הִיּוּ שְׁמֵשָׁה חִי 120 שָׁנָה כִּנְגַד הֶ120 יָמִים שֶׁהִיָּה בְּהַר סִינִי, יוֹם לְשָׁנָה, יוֹם לְשָׁנָה. וְלִפִּי זֶה יוֹצֵא שֶׁהִשְׁנָה שְׁמֵשָׁה נִפְטָר הִיא כִּנְגַד יוֹם הַכִּיפּוּרִים שֶׁהוּא הַיּוֹם הָאֲחֵרוֹן שֶׁמִּשָּׁה הִיָּה בְּהַר סִינִי. וְלִכֵּן הֵמֵן שְׂמַח שִׁיבָא לוֹ הַיּוֹם הַזֶּה כִּי הוּא יָדַע שִׁיּוֹם הַכִּיפּוּרִים קְשׁוּר עִם הַקִּטְרֶת שֶׁמִּקְטִירִים בְּחֻשָּׁא, וְלִכֵּן זֶה קְשׁוּר עִם פְּטִירַת מִשָּׁה שֶׁנִּקְבַּר בְּחֻשָּׁא "וְלֹא יָדַע אִישׁ אֶת קְבוּרָתוֹ", וְלִכֵּן הוּא יִצְלִיחַ לְהַתְּגַבֵּר עַל מִרְדְּכִי שֶׁהוּא סוּד הַקִּטְרֶת, וּבְנוֹסָף הֵמֵן קִיּוּה שֶׁהוּא יִצְלִיחַ לִפְגּוֹם אֶת הַקִּטְרֶת שֶׁל מִרְדְּכִי כְּשִׁיגְרוּם לְאֶסְתֵר לְהַתְּגַלּוֹת בְּגַלּל הַגְּזִירָה שֶׁהוּא יִגְזוֹר, וְאִז הַקִּטְרֶת לֹא תִהְיֶה בְּחֻשָּׁא וְתִפְגֵּם, אֲבָל הֵמֵן לֹא יָדַע שֶׁבִּיּוֹם הַזֶּה מִשָּׁה גַם נוֹלַד, הִיּוּ שִׁישׁ בִּיּוֹם הַזֶּה גַם אֶת סוּד הַהַתְּגַלּוֹת שֶׁל מִשָּׁה בְּעוֹלָם, וּמִשָּׁה גִּילָה לְאֶהֲרוֹן שֶׁאֲפִשֶׁר לְגַלּוֹת אֶת הַקִּטְרֶת בְּחוּץ לְכַפֵּר עַל הַמַּגֶּפֶה, וְכֵן כֹּל סוּד הַקִּטְרֶת שֶׁעוֹצֵר אֶת הַמַּגֶּפֶה כְּשֶׁמוֹצִיאִים אוֹתוֹ לְחוּץ, הִיָּה סוּד שֶׁהַתְּגַלָּה לְמִשָּׁה כְּשֶׁהִיָּה בְּשִׁמִּים, כְּמוּבָא בַּגְּמָרָא (שבת פט.) וְאַף מִלֵּאָד הַמְּנוֹת מְסֹר לוֹ דְּבַר שְׁנֵאָמַר "וַיִּתֵּן אֶת הַקִּטְרֶת". דְּמִלֵּאָד הַמְּנוֹת, שֶׁהוּא הַשֶּׁטֶן, גִּילָה אֶת מִשָּׁה אֶת הַסוּד שֶׁהַקִּטְרֶת עוֹצֵרַת הַמַּגֶּפֶה, לָכֵן זֶה גּוֹפֵא הַצִּיל אֶת הָעָם מִגְּזֵרַת הַמֶּן וְכִפֵּר עֲלֵיהֶם.

וְכֵן פְּרִשְׁת עֲשִׂית מִזְבַּח הַזֶּהָב, היא בסוף פְּרִשְׁת תְּצַנֶּה סְמוּךְ לְפְרִשְׁת כִּי תִשָּׂא וּלְחֹטֵא **עַגְל הַזֶּהָב,** כִּי פְּרִשְׁת אֵלו שְׂיָכוֹת בְּרַב הַשָּׁנִים לִימֵי הַפּוֹרִים שְׂמֵאִיר בָּהֶם הָאֹר שֶׁל **שְׂרָבִיט הַזֶּהָב.** וְעוֹד שְׂמַעְתִּי מֵהֵרָה"ג ר' דְּנִיָּאל פּוֹאֵה שְׁלִיט"א מְדוּעַ עֲנִין מִזְבַּח הַזֶּהָב הוּא בְּסוֹף פְּרִשְׁת תְּצַנֶּה, אַחֲרֵי סִיּוֹם הַצּוּי עַל מְלֹאכֶת הַמִּשְׁכָּן וְהַבְּטַחַת הַשְּׂרָאֵת הַשְּׂכִינָה, וְכַבֵּיכּוֹל הוֹצִיאֹו אֶת הַפְּרִשָּׁה הַחוּצָה, וּמְדוּעַ לֹא הִכְנִיסוּ אֶת הַצּוּי עַל הַמִּזְבֵּחַ יַחַד עִם שְׂאֵר הַכֵּלִים, כְּמוֹ בְּפְרִשְׁת וַיִּקְהַל. וּבְאֵר שֵׁשׁ כָּאֵן רָמַז עַל הַכַּח שֶׁל הַקְּטָרֶת לְצֵאת הַחוּצָה לְעִמְקֵי הַקְּלָפוֹת לְהַפִּיךְ אֶת הָרַע לְטוֹב, וּלְבָרֵר אֶת הַנִּיצוּצוֹת. וְכֵן תְּצַנֶּה הוּא מִלְשׁוֹן **צוֹתָא** וְחִבּוּר, וְזֶה עֲנִין הַקְּטָרֶת שֶׁהִיא מִלְשׁוֹן **לְקָטוֹר** וְלְקָשׁוֹר אֶת מֵה שְׂבַחוּץ לְמֵה שְׂבַפְנִים. וּמִבְּאֵר לְדַבְרֵינוּ שֶׁהָאֵרֶת הַקְּטָרֶת שִׁיּוּצָאֵת הַחוּצָה זֶה מִמֶּשׁ אֹר הַפּוֹרִים שֶׁהַקְּטָרֶת יוֹצֵאת הַחוּצָה בְּגִלּוּי מִמֶּשׁ לְהַפִּיךְ אֶת הָרַע לְטוֹב. וְנִרְאֶה לְהוֹסִיף שְׁגַם פְּרִשְׁת הַפִּיּוֹר יִצָּאֵה הַחוּצָה מִשְׂאֵר כְּלֵי הַמִּשְׁכָּן, וְנִאֲמָרָה רַק בְּפְרִשְׁת כִּי תִשָּׂא, וּמְדוּעַ לֹא הִכְנִיסוּ אֶת הַצּוּי עַל הַפִּיּוֹר יַחַד עִם שְׂאֵר הַכֵּלִים, כְּמוֹ בְּפְרִשְׁת וַיִּקְהַל. וּמִבְּאֵר לְדַבְרֵינוּ כִּי שֶׁהַפִּיּוֹר מֵיַעַד לְסַלֵּק אֶת הַקְּלָפוֹת מֵהַכְּנִיָּים, יֵשׁ כָּאֵן רָמַז עַל הַכַּח שֶׁל הַפִּיּוֹר לְצֵאת הַחוּצָה לְעִמְקֵי הַקְּלָפוֹת.

וְכֵן הִבְאִינוּ לְעִיל מ'סֶפֶר הַלְקוּטִים' לְהֶאֱרִיז"ל (וישליח ע' צה) שִׁי"א סְמַמְנֵי הַקְּטָרֶת הֵם כְּנֶגֶד **"א** אֱלוֹפֵי עֶשׂוֹ, וְכַנְגֵד הֶמֶן וַי' בְּנִיּוֹ. וְכֵן פּוֹר בְּגִימְטְרִיא **"א** פְּעָמִים שֵׁם הוֹי"ה. וְזֶה גַם הַמִּסְפָּר שֶׁל **מִירָא דְכִנְיָא.** וְעַם הַמַּלְיִם זֶה גַם הַמִּסְפָּר שֶׁל מְרַדְכֵי דוֹד, הֵינּוּ מְרַדְכֵי שְׂמִשְׁפִּיעַ לְדוֹד, שֶׁהוּא הַסּוּד שֶׁל פּוֹרִים בְּכַתְבֵי הָאֲרִיז"ל. וְהוֹסִיף הֵרָה"ג ר' א. ד. שְׁלִיט"א שְׁנֹסַח הַזֶּהָר חֲדָשׁ (רוח) כְּשִׁירָד ס"מ מִשְׁמֵי מְרוֹם, נָטַל נְחֹשׁ כְּמִין גָּמַל, וְרָכַב עָלָיו. בְּגִימְטְרִיא כָּל הָעֶשֶׂר סְפִירוֹת **כַּחב"ד חו"ת נהי"ם** וְעוֹד אֶחָד, לְרַמֵּז עַל הַמִּסְפָּר **"א** שֶׁהַנְּחֹשׁ מוֹסִיף עַל הַסְּפִירוֹת. וְכֵן מִסְפָּר אֶחָת עֶשְׂרֵה נִרְמַז בְּכַתּוּב עַל הַקְּטָרֶת (בַּמְדַּבֵּר ז, לב) **"כֹּף אֶחָת עֶשְׂרֵה זֶהָב מְלֵאָה קְטָרֶת"**. וְהַכֹּף כְּמִנֵּין 100 שְׂמַסְמֶלֶת אֶת הָעֶשֶׂר סְפִירוֹת מְכַנְיָה אוֹתָם. וְכֵן **"זֶהָב מְלֵאָה"** מְרַמֵּז עַל דוֹד שֶׁהִיא בְּבַחֲיִנַת זֶהָב וּבְגִימְטְרִיא זֶהָב, וּבָא מְלֵאָה, וְהוּא מְכַנְיַע אֶת אֱלוֹפֵי עֶשׂוֹ, וְלָכֵן מְצִינוּ בַּמְדַּרְשׁ דוֹד הַמְּלֵךְ נִתְאָוָה לְהַקְטִיר קְטָרֶת.

וְכֵן "מֶר דְּרוֹר" מִירָא דְכִנְיָא. בְּגִימְטְרִיא מְרַדְכֵי אֶסְתֵּר. וְכֵן מְרַדְכֵי טֵהָר אֶת הַטָּמֵא, כְּמוֹבָא בְּמַגְלָה שְׁלַקַּח אֶת בֵּית הֶמֶן וְטֵהָר אוֹתוֹ וְכו'. וְגַם כָּאֵן רֹאִים שְׂמַדְרַגַּת פּוֹרִים הִיא הַפִּיכַת הָרַע לְטוֹב, בְּבַחֲיִנַת קְטָרֶת. וְכֵן הַכְּתוּב (אֶסְתֵּר ה, א) **"נִתַּן הַמְּלֵךְ אַחֲשֵׁרוּשׁ לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה אֶת בֵּית הֶמֶן" ס"ת הַכְּשִׁ"ר,** דְּמְרַדְכֵי וְאַסְתֵּר הַכְּשִׁירוּ אֶת בֵּית הֶמֶן וְהִפְכוּ אוֹתוֹ מֵרַע לְטוֹב. וְכֵן שְׂמַעְתִּי בְּשֵׁם הֵרָה"ג ר' אֲבָרְהָם מֵיִזְעֵלְס שְׁלִיט"א מִמוֹנְטְרִיאֹוֹל קִנְדָּה שְׂכַמ"ר דְּרו"ר הֵן הָאוֹתִיּוֹת שְׂבַתוֹף אֲרוֹר הֶמֶן בְּרוּף מְרַדְכֵי. מֵהַסּוֹף לְהַתְחַלָּה. וּמִבְּאֵר לְדַבְרֵינוּ שְׂמֶר דְּרוֹר מְסַמֵּל אֶת הַפִּיכַת הָרַע לְטוֹב, בְּבַחֲיִנַת **עַד דְּלֹא יָדַע בֵּין אֲרוֹר הֶמֶן לְבְרוּף מְרַדְכֵי.** וְהוֹסִיף הֵרָה"ג ר' מ. פ. שְׁלִיט"א שְׂשֵׁם אֱלֹהִים שְׂמַתְהַפֵּף מְטוֹב לְרַע נִרְמַז בְּר"ת שֶׁל הַנְּסַח עַד דְּלֹא יָדַע בֵּין אֲרוֹר הֶמֶן לְבְרוּף מְרַדְכֵי. וְכֵן מוֹבָא בְּשֵׁם הֵרָה"ג ר' יִצְחָק גִּינְזְבוּרְג שְׁלִיט"א שֶׁהָאוֹתִיּוֹת בְּתוֹף הַכְּתוּב (אֶסְתֵּר ז, ו) **"אִישׁ צַר וְאוֹיֵב הֶמֶן הָרַע הַזֶּה"** הֵן בְּגִימְטְרִיא מְרַדְכֵי. לְרַמֵּז שְׂבַפְנִים יֵשׁ נִיצוּץ שֶׁל מְרַדְכֵי, מֵאִידֶךְ מִבְּחוּץ הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל **"אִישׁ צַר וְאוֹיֵב הֶמֶן הָרַע"**. ר"ת **צוּא"ה**.

וְכֵן מוֹבָא בְּשִׁל"ה (סֵפֶר שְׁמוֹת דְּרוֹשׁ לְשֶׁבֶת זְכוֹר) שֶׁהֶמֶן הוּא בַּחֲיִינַת הַחֲלָבְנָה שְׂבַקְטָרֶת שְׂרִיחָה רַע, וְהִיא הַסְּמָמֵן הַנְּמוּךְ בְּיוֹתֵר בְּקְטָרֶת, וּמְרַדְכֵי הוּא בַּחֲיִינַת הַקְּטָרֶת, לָכֵן הוּא בְּבַחֲיִינַת מֶר דְּרוֹר. וּמְרַדְכֵי הַפִּיךְ גַּם אֶת הֶמֶן לְטוֹב, בְּזֶה

שְׁבִסּוּפוֹ שֶׁל דְּבַר מַבְנֵי בְּנֵי שֶׁל הַמֶּן לְמַדּוֹ תוֹרָה בְּבְנֵי בְּרָק, דָּעַל יְדֵי הַקְטָרֶת גַּם הַחֲלֻבָּנָה נִהְפְּכֶת לְטוֹב. וְכֵן מוּבָא בְּסֵפֶר 'מַגְלַה עֲמֻקּוֹת' (אופן קפט) שֶׁהֵמֶן בְּגִימְטְרִיא חֲלֻבָּנָה. וְכֵן מוּבָא בְּשֵׁם הַרְה"ג ר' יִצְחָק גִּינְזִיבּוֹרְג שְׁלִיט"א שֶׁמַּחֲתָה שֶׁל קְטָרֶת, מְרַמֶּזֶת עַל "תַּמְחָה אֶת זְכַר עֲמֶלֶק". וְכֵן הַס"מ נִרְמָז בְּ"סַמִּים", וְ"מַר" בְּגִימְטְרִיא עֲמֶלֶק. וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' יוֹסֵף סוֹפֵר שְׁלִיט"א שֶׁהַקְטָרֶת הִיְתָה מְנָה לְכָל יוֹם, אוֹתִיּוֹת הַמֶּן. לְרַמֵּז שֶׁהִיא הוֹפְכֶת אֶת בַּחֲיִינֵת הַמֶּן לְטוֹב. וְכֵן הַקְטָרֶת הִיְתָה פְּרִס בְּשַׁחְרִית וּפְרִס בֵּין הָעֲרֵבִים, וּמְרַמֶּזֶת עַל מַלְכוּת פְּרִס שֶׁשֵׁם הִיָּה נֶס פּוֹרִים.

וְכֵן מוּבָא בְּסֵפֶר 'אֲמוּנַת עֵתִיד' (תש"ס ע' קכב) שֶׁהִפְתּוּב (אסתר ט, א) "וְנִהְפּוּךְ הוּא אֲשֶׁר יִשְׁלְטוּ הַיְהוּדִים" בְּגִימְטְרִיא הִפְתּוּב (שמות ל, א) "מִזְבַּח מְקַטֵּר קְטָרֶת". וּמְבָאֵר לְדַבְרֵינוּ, דְּבַפּוֹרִים זְכוּ לְ"וְנִהְפּוּךְ הוּא" בְּבַחֲיִינֵת קְטָרֶת, הַפִּיכֶת הָרַע עֲצָמוֹ לְטוֹב. וְכֵן כְּתוּב (שם ט, כב) "וְהַחֲדָשׁ אֲשֶׁר נִהְפָּךְ לָהֶם מִיָּגוֹן לְשִׁמְחָה" וְרוֹאִים שֶׁבַפּוֹרִים זְכוּ לְבַחֲיִינֵת הַהִפְיָכָה. וְכֵן קְטוֹרֶת בְּגִימְטְרִיא שְׁתִּיָּה, הַמְסַמְלֶת אֶת הַיֵּין שֶׁל פּוֹרִים שֶׁמַּגְלָה אֶת הַפְּנִימִיּוֹת, וְהוֹפֵךְ אֶת הָרַע לְטוֹב. וְכֵן שֶׁמְעִתִּי בְּשֵׁם הַרְה"ג ר' יִצְחָק גִּינְזִיבּוֹרְג שְׁלִיט"א שֶׁבְּמַגְלַת אֶסְתֵּר יִשְׁנֵם קַס"ז פְּסוּקִים כְּמִנְיֵן "וְנִהְפּוּךְ". וְכֵן 'אֲדַרְבָּה' שֶׁמְשַׁמְעוֹתוֹ לְהַפֵּךְ, מְרַמֵּז עַל חֲדָשׁ אֲדָר. וּמְבָאֵר לְדַבְרֵינוּ שֶׁעֲנָנֵן הַהַפּוּךְ הוּא מֵהוֹת הַחַג. וְכֵן שֶׁמְעִתִּי מֵהַרְה"ג ר' מ. פ. שְׁלִיט"א שֶׁשֵׁס"ח מְנִים שֶׁבְּקְטָרֶת בְּגִימְטְרִיא שְׁבוּיִים, לְרַמֵּז שֶׁהַקְטָרֶת יוֹרְדַת לְעַמְקֵי הַקְּלָפוֹת לְהַעֲלוֹת אֶת הַנְּשָׁמוֹת שֶׁשְׁבוּיּוֹת שֵׁם. וְכֵן הַהִפְרָשׁ בֵּין מִסְפֵּר קְלִיפָּה, לְמִסְפֵּר נִצּוּץ הוּא י"א, לְרַמֵּז שֶׁי"א סַמְמֵנֵי הַקְטָרֶת פּוֹעֲלִים בְּתוֹךְ הַקְּלָפָה לְהַגִּיעַ לְנִצּוּץ וּלְבִרְרוֹ. וְכֵן הַשְּׁתַלְשֵׁל בְּמִשְׁנֵה (אבות ה, ו) עֲשֶׂרָה דְבָרִים נִבְרָאוּ בְּעֶרֶב שַׁבָּת בֵּין הַשְּׁמָשׁוֹת, וְי"א אֵף הַמְזִיקִין. לְרַמֵּז שֶׁרֶשׁ הַמְזִיקִים מִמִּסְפֵּר י"א. וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' יוֹסֵף סוֹפֵר שְׁלִיט"א שֶׁהָאוֹתִיּוֹת שֶׁלִּפְנֵי אֱהָרֹן הַכֹּהֵן הֵן לְבוֹשׁ וְסוּס לְרַמֵּז עַל יְשׁוּעַת פּוֹרִים שֶׁהַשְּׁתַלְשֵׁלָה דְרָךְ לְבוֹשׁ וְסוּס. כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (אסתר ו, ט) "וְנִתְּנוֹן הַלְבוּשׁ וְהַסּוּס וְגו', מֵהַר קַח אֶת הַלְבוּשׁ וְאֶת הַסּוּס וְגו', וַיִּקַּח הַמֶּן אֶת הַלְבוּשׁ וְאֶת הַסּוּס". וְכַפִּי שֶׁבְּאַרְנוֹ שֶׁאַהֲרֹן הִפְתֵּן בְּגִימְטְרִיא פּוֹרִים.

נִרְאֶה לְבָאֵר הַכְּתוּב (אסתר ג, יא) "וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהַמֶּן הַכֶּסֶף נִתּוֹן לְךָ", הַמֶּלֶךְ הִמְרִיז עַל הַקַּב"ה, נִתּוֹן לְהַמֶּן אֶת הַשְּׁלִיטָה בְּעֲנִינֵי הַמָּמוֹן בְּפֶרֶט, וּבְעֲנִינֵים הַגְּשָׁמִיִּים בְּכֻלָּל. וְכַפִּי שֶׁמְצִינּוּ בְּזֵהָר (יתרו טז): שֶׁעֲשִׂירוֹת בָּאָה לְאָדָם מֵהַמֶּלֶךְ זָקֵן וְכַסִּיל שֶׁהוּא הַיָּצָר הָרַע שֶׁשׁוֹלֵט עַל הַיְסוּד דְּקִלְפָּה. וְכֵן סַמְא"ל מְרַמֵּז בְּאוֹת שְׁלִישִׁית בְּכְתוּב "וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהַמֶּן הַכֶּסֶף נִתּוֹן לְךָ". וְכֵן כְּפָר בְּגִימְטְרִיא עֲמֶלֶק דְּכָפַר הוּא שֵׁם שֶׁל מָמוֹן וְגַם שֵׁם שֶׁל לָחֶם, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (שמות לח, כז) "כֶּפֶר הַכֶּסֶף", וְכֵן (ירמ' לז, כא) "כֶּפֶר לָחֶם", דְּבַדְבָרִים אֵלּוּ נֶאֱחָז עֲמֶלֶק וְשֵׁם הַמַּלְחָמָה נִגְדוּ. וְכֵן לָחֶם בְּאַרְמִית נִהְמָא יֵשׁ בּוֹ אוֹתִיּוֹת הַמֶּן. וְכֵן בְּאַרְנוֹ לְעִיל שֶׁהֵמֶן קָשׁוּר לְמֶן שֶׁהִיָּה לָחֶם מִן הַשְּׁמִים. וְכֵן כְּפָ"ר נִרְמָז בְּכְתוּב עַל הַמֶּן: (שמות טז, יד) "דִּק כֶּפֶר". וְכֵן מוּבָא בְּסֵפֶר 'אֲגָרָא דְכֻלָּה' (ק"ג): שֶׁהֵמֶן הִיָּה גִלְגוּל שַׁר הָאוֹפִים. וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' אֶלְכָּסְנֶדֶר פּוֹגֵל שְׁלִיט"א שֶׁהֵמֶן נִמְכַר לְעַבְדֵי לְמַרְדְּכַי עֲבוּר כְּפָר לָחֶם. וְכֵן אוֹתִיּוֹת כְּפָ"ר סְמוּכוֹת לְאוֹתִיּוֹת שְׁל"ל, וְלָכֵן כְּתוּב בְּגִס פּוֹרִים "וְשִׁלְלָם לְבָז". וְכֵן כְּפָ"ר ס"ת הַכְּתוּב (דברים כה, יח) "אֲשֶׁר קָרָךְ בְּדָרְךָ". וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' א. ה. שְׁלִיט"א שֶׁהַשְּׁתַלְשֵׁל שְׁעוֹשִׂים כְּפָרוֹת בְּדָרְךָ. וְכֵן מְרַדְּכֵי אוֹתִיּוֹת דְרָכִים. שֶׁמְסַמֵּל אֶת הַדְרָכִים בַּחוּץ בְּמָקוֹם שְׁלִיטַת עֲמֶלֶק, וְלָכֵן הִיָּה לוֹ הַכַּח לְהַלְחֵם בְּעֲמֶלֶק "אֲשֶׁר קָרָךְ בְּדָרְךָ". "אֲשֶׁר עָשָׂה לְךָ עֲמֶלֶק בְּדָרְךָ". וְכֵן רַחֵל נִקְבְּרָה בְּדָרְךָ לְהַגּוֹן עַל יִשְׂרָאֵל, וּמְצִינּוּ בְּמִדְרָשׁ (ב"ר צט, ב) רַבִּי פִּנְחָס בְּשֵׁם רַבִּי שְׁמוּאֵל בַּר נַחְמָן מְסַרְתָּ הוּא שְׂאִין עֲשׂוֹ נוֹפֵל אֶלָּא בְּיַד בְּנֵיהָ שֶׁל רַחֵל. וְנִרְאֶה לְבָאֵר מְדוּעַ קָשׁוּר עֲמֶלֶק לְדָרְךָ, דְּמוּבָא בְּרִש"י (בראשית מב, ד)

שְׁהַדְרָךְ הִיא מְקוֹם סִכְנָה, וְהֶשְׁטָן מְקַטְרֵג בְּשַׁעַת הַסִּכְנָה. וְכֵן מְצִינוּ בְּמִקְרָא (תענית י'): "אֵל תִּרְגְּזוּ בַדְרָךְ" אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר
אָמַר לָהֶם יוֹסֵף לְאָחָיו אֵל תִּתְעַסְקוּ בַדְבַר הַלְכָה שְׂמָא תִרְגְּזוּ עֲלֵיכֶם הַדְרָךְ.

צופן מאת הרה"ג ר' מתתיהו גלזרסון שליט"א קורונ"ה מגיפ"ה עולמי"ת תשוב"ה ה'תש"פ

בשאתאנו וילך עמשרימו אבו יחראף אלהי מכיהו לך הוא ויתיצבמלאך יהוה בדרך לשט
ניכיעתהגמאתכההרגתיו ואתההחזיתיו ואמרבלעמאלמלאך יהוהחזאתיכילאי דעתי
התדברו ישבאלי ווהנהנצבעלעלתוהואוכלשרימו אבו ישאמשלו ויאמרמן ארמי נחני
תמלךבו אלמוצי אמממזרימכתו עפטרמלו וכילא נחשביעקבו לאקסמבישראלכעת יאמר
אוממזרימכתו עפטרמלו יאכלגוי מצריו ועצמתי הם גרמו חציו ומחזקרעשכבכארי
וישאמשלו ויאמרו מי יחזיח המשמואלו צימדימכתיו ענו ונואשו ורוענו עברו גמאו אעד
וויכפרעל בני ישראל ושם אישישראל המכה אשרהכה אתה מדי ניתזמרין בסלואנשי אבי
מאי שויהי ונסובני קרזח לאמתובני שמעון למשפחתמל נמואלמשפחתה נמואלי לימין
שפחתה מכירי ומכירהו לידאתגלעדלגלעדמשפחתהגלעד יאלהבני גלעדאי עזרמשפחת
לבני בריעהלחברמשפחתהחבר למלכיא למשפחתהמלכיאלי ושםבת אשרשרחאלהמשפחת
דשומעלהכי לאתפקד ובתוך בני ישראל כי לא נתן להם נחלהביתו בני ישראל אלה פקוד
וננתמאת נחלתו לשאר הקרבאלי וממשפחתו וירשאתהוה יתהלבני ישראל לחקתמשפט
ילחמי לאשיריחן יחזיח תשמרו ולהקריבלי במועדו ואתהלהם סזההאשרתקריבו ליה
משעהשרי ומלחדשהזההגשבעתי מימצי ותיאכלבי ומהראשו ומקראקדשכלמלאכתעבדה
אחדאילאחדכבימבני שנהשבעהתמימסו מנחתמסלתבלו להבשמן שלשהעשרניסלפרשן
בי ומהשני פרימבני בקרשני סעשראלימסני סכבשימבני שנה הארבעהעשרתמימסו מנחת
משפטם ושעריחטאתאחדמלבדעלתהתמימסו נחתהו נסכהבי ומהשמיני יעצרתהיהלכסכל
אותהוהפראת נדרהאשרעליה ואתמבטאשפתיהאשראסרהעל נפשהו יהוהיסלחלהו נדר
בידו ויצבאו עלמדיו כאשרצוהיהוהאתמשהו יהרגוכלזכור ואתמלכימדי יהרגו עלחל
הןאלאנשי הצבאהבאם למלחמה זאתחקתהוורה אשרצוהיהוהאתמשהאך אתהזהבו ואתה
ותאלף ושלשימאלף ושבעתאלפי סו וחמשמאותו יהי המכסליהוהמן הן צאן ששמות וחמשוש
למאתשריהאלפי סומאתשריהמאותאנשי הצבאבזדואישלוח קחמשהואלעזרהכהן אתה
ויהושעבן נון וכימלא ואחריהוהו יחראף יהוהבישראל ויעסבמדרבררעיסנהעד
סבעריהגלעדועבדיך עברו וכלחלו קצבאלפני יהוהלמלחמהכאשראדנידברו יצולה
ילכדאתחזותיהם ויקראתהן חזותיאירו נבזהלך וילכדאתקנתו ואתבנתיהו יקראלהנב

ד כב: כא
ד כב: לג
ד כג: ה
ד כג: כא
ד כד: ח
ד כד: כג
ד כה: ג
ד כו: י
ד כו: כט
ד כו: מה
ד כו: סב
ד כז: יא
ד כז: ב
ד כז: יז
ד כט: ב
ד כט: יז
ד כט: לג
ד ל: ט
ד לא: ו
ד לא: כא
ד לא: לו
ד לא: נב
ד לב: יב
ד לב: כו
ד לב: מא

רמשהלפני יהוהלאמרהובני ישראל לאשמעו אלי ואיך ישמעני פרעהואני ערלשפתי סוידבריהוהאלמשהואלאהרן ויצוטאלבני ישר
אתיאתבני ישראלמתוכסויעשמהואהרן כאשרצוהיהוהאתסכן עשו ומשהבן ששמן ושהוהאהרן בן שלושושמני יסנהתדברסאלפרעהו י
וובאוביך וובחרמשכךועלמסתן וביתעבדין ובעמנו ובתנורין ובמסארותי וובכהובעמך וובלעבדיך ועלו הצפודעיסו יאמר
ויבאערבכבדיהפרעהוביתעבדיו ובכלארקמזריסטחחתהארקמפוני הערבו ויקראפרעהאלמשהו לאהרן ויאמרו לכו זבחולאליהי סב
ויעבדני כי בפועסהזאתאני ישלחאתכלמגפתי אללבן ובעבדיך ובעמך בעבורתדעכי איך נכמני בכלהארקכי עתהשלחתי אתיך וואןאותך
ואתלעבדי ולמעןשתי אתיאלהקרבולמעןתספרבאני בנין ובן נתאשרהתעללתי במצריסו ואתאתי אשרשמתביסו ידעתסכיא
רבהאחדבכלגבו מצריוסו יחזיקיהוהאתלפרעהולאשלאחאבתני ישראלויאמרו יהוהאלמשהנטיחךעלעשמיסו יהיחשךעלארקמצריוס
ללאמרבעשרלחדשהזהו יקחולהסאי ששהלבי תאבשהלבי תואסי מעטהביתמהי ותמשהו לקחהו אושכנו והקרבאלבי תובמכסתן פשתאי ש
מאשרבסוף ואתמלאתצאו אישמפתחיתועדבקרו עבריהוהלנגףאתמצריסו וראהאתהסעלהמשקוף ועלשתי המזוזות פסחיהוהעלהפתח
ירלאי אכלבובי יתאחד יאכללאתוציאמך הבייתמן הבשרחוצהועצמלאתשברובו כלעדתישראל ישאו אתו וכי יגוראתך גרו עשהפסחלי
יסבאליהי סאתהעסודן המדברי ססוף וחמשי סעלובני ישראלמארקמצריסו יקחמשהאתעצמותיו וספעמו כיהשבעהשביעאתבני ישראל
וברכבו ובפרשי ווי דעמו מצריסכיאני יהיה בהכבדי כפרעהברכבו ובפרשי ווי סעמלאןהאלהי סההלך לפני מןהישראל וליךמאורי
תורישמן ידי נשפתברוחכסמו סצללו כעו פרתימביסאדירי סמי כמכהבאלסיהוהי כמכה נאדרבקדשנוראתהקל תעשהפלאנטימני
וסיסו יאמרו משהואהרן אלכלבני ישראלעבו דעתסכיהוההוציאאתכסמארקמצריסו ובקרו וראיתסאכתבדוד יהוהבשמעו אתלנתני
תסלשמרמצותי ותורתיראו כי יהוהנתן לכםהשבתעלכן והואנתן לכםבי ושהשילי סי וסי מסבואישתחתי ואליצאאי שממקמובי וסשה
חברויאמרו יהוהאלמשהכתב זאתוכרובספרו שישבאזני יהושעכי מחהאמחהאתוכרעמלקמתחתהשמיסו יבן משהזבחוי קראשמו יהו
עשהאשריעשו ון ואתהתחזהמכלהעסאנשיח ייראיהי סאנשיאמתשנאי בצעו שמתעלהסשר אלפי סשרי מאותשרי תמיסו שרי עשרתו
הוהי סי וסשהלישיביהי התבקרו יהיקלתוברקיסוענו וכבדעלההרוקלשפרחוקמאדו יחדכלהעסאשרבמחנהו יוצאמשהאתהעסלקרא
עמדו מרחקו יאמרו אלמשהדבראתהעמו וונשמעהואלי דברעמו ואלהי ספן נמותו יאמרמשהאלהעסאלתיראו כי לבעבור נסותאתכסבא
הואוכי ינצו אנשיסו נגפואשההרהו יצאו לדיהולאיהיאסון ענו ושיענשכאשרישיתעלי ובעלהאשהו נתן בפלליסו אסון יהיה
עהו חמוראו שוראו שוהכלבהמהלשמרו ומתאו נשבראו נשבהאי וראהשבעתי יהוהתהייהבי ונשני יהסאסלאשליחידובמלאכתרהו ולקחבעל
מען ינוחשוך וחרמרנו נפשבן אמתך והגרובכללאשראמרתילי כסתשמרו וססאלהי סאחרי סלאתזכירו לאישמעעלפיך שלשרגלי סתח
ריהו נעשהו יכתבמשהאתכלדברי יהוהוישכטבבקרו יבן מזבחתחתההרו שתי סעשרהמצבהלשני סעשרשבטי ישראלו ישלחאתנעריבני
סכתעלצלעלוהסנו יתועשיתבדי עצישיסו צפיי תאתסו זהו הבאתאתהבדי סבטבעתעלצלעתהארן לשאתאתהארן בנהסבטבעתהארן יהיהו

זעקת השכינה. [הדברים נכתבו בהתייעצות עם גדולי תורה].

איך יתכן שכבר באו כל הסימנים שכן דוד בא עד האחרון שבהם, ועד בכלל, ועדין לא תיקנו בכל הכוללים לימוד חובה של לפחות כמה דקות ביום בספר הזהר להצלת עם ישראל?

איך יתכן שדם ישראל נשפך כמים ואין מנסים את העצה היחידה שמובאת בחז"ל שיכולה להציל את עם ישראל גם בדור שכולו חייב להביא את הגאולה ברחמים?

האם מחכים חס ושלום לנהרות של דם ואז יתעוררו, ומדוע אין מנסים לכל הפחות להראות לקב"ה שרוצים את העצה היחידה שכתובה בתורה שבעל פה מפי חז"ל, ולהתחיל לכל הפחות עם לימוד נגלות הזהר.

היכן הם בני עדות המזרח שאבותיהם ואבות אבותיהם עסקו בעיקר בחכמה הזאת, ובזכות זה זכו שהיטלר ימ"ש לא נכנס למדינותיהם, מדוע עדין לא תיקנו לימוד ברבים בכל כולל, בספר הזהר ובשאר הספרים שעוסקים בפנימיות התורה?

איך יתכן שרובות לומדי התורה הגיעו למצב של דוחק גדול בפרנסה שרק הולך ומחריף ח"ו, ועדין לא עשינו שום חשבון נפש על מה באה עלינו הצרה הזאת, ומה הקב"ה דורש מאיתנו, ולא עשינו שום תקנה של לימוד ספר הזהר ברבים שהובטח לנו מפי חז"ל שיתן לנו מחסה ושובע ופרנסה בהרחבה גם בזמנים הקשים?

איך נוכל להתעלם מזעקת השכינה על בניה התינוקות שנשבו שנמצאים בסכנת חיים ובידינו להצילם, האם נוכל לומר ידינו לא שפכו את הדם הזה? כדברי הזהר בפרשת נשא, וּבְגִין דְּעֵתִידִין יִשְׁרָאֵל לְמַטְעָם מְאִילָנָא דְחַיִּי דְאִיהוּ הַאי סִפְרֵי הַזֶּהר יִפְקֹון בֵּיהּ מְגֻלוֹתָא בְּרַחֲמֵי.

רבי יעקב צמח זצ"ל: (בהקדמה לספרו 'קול ברמה', על אידרא רבא) "רַחֵל מְבַכָּה עַל בְּנֵיהָ" שְׂאִינָם עוֹסְקִים בְּחֻמְהָ הַזֹּאת הַמְמַהֶרֶת אֶת הַקֶּץ, וְלִזָּה אֵין מְשִׁיחַ בָּא, כִּי אֵין מְדַרְשׁ קְבוּעַ בְּכָל עִיר וְעִיר כְּמוֹ שֵׁישׁ בְּעֶסֶק הַתְּלִמוּד, וְלָכֵן "אֵינְנוּ", אֵין בְּנֵיהָ מוֹשְׁכִים וּמְמַהֲרִים אֶת הַמְּשִׁיחַ. **בעל** הגוב"י על 'עץ חיים' (בהסכמתו לספר 'איפה שלימה' על אוצרות חיים). הָעֲנִיִּים וְהַהֲרוּגִים בְּזִמְנֵי הַגְּלוּת תוֹבְעִים בְּבֵית דִּין שֶׁל מַעְלָה אֶת הַתְּלִמִּידֵי חֻכְמִים שֶׁלֹּא לְמַדּוֹ קְבָלָה, וּמְעַנִּישִׁים אוֹתָם עַל כָּף. **רבנו** ה'אור החיים' הקדוש (ויקרא כה, כה) "כי ימוך אחיך וגו'", פרשה זו תרמוז ענין גדול, והערה ליושבי תבל, "ימוך", כשהתחתונים מטין מדרך הטוב מסתלקים ההשפעות, ומתמסכן עמוד הקדושה, כי העיקר תלוי בהתחתונים. "ומכר מאחוזתו", ירצה על המשכן משכן העדות אשר בעונותינו נמכר הבית ביד האומות, והודיע הכתוב כי גאולתו היא ביד הצדיק אשר יהיה קרוב לה', הוא יגאל ממכר אחיו, ובזה יגאל ה' ממכרו, ועל זה עתידין ליתן את הדין כל אדוני הארץ גדולי ישראל, ומהם יבקש ה' עלבון הבית העלוב.

מסקנת הדברים: כל ראש כולל, מגיד שיעור, ואדם שיש לו השפעה על רבים, יתקן אצלו במסגרת שלו, בכל יום, חובת לימוד בספר הזהר למשך כמה דקות להצלת עם ישראל. מתוך אמונה פשוטה בדברי חז"ל שזה הפתרון כמובטח. ועדיף לימוד ברבים בשיעור עם הבנה וכו'. ומי שבמקום לימודו עדין לא תיקנו את התקנה, יציל את נפשו בלימוד באופן פרטי כפי יכלתו.

מְצִינּוּ בַּמִּדְרָשׁ (ילקוט שמואל קו) א"ר שְׁמֵעוֹן בֶּר מְנַסֵּיא אֵין יִשְׂרָאֵל רוֹאִין סִימָן גְּאֵלָה לְעוֹלָם עַד שְׁיַחְזְרוּ וַיִּבְקְשׁוּ שְׁלֹשָׁתָם, הָדָא הוּא דְכְתִיב "אַחַר יָשְׁבוּ בְּגֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּבְקְשׁוּ אֶת ה' אֱלֹהֵיהֶם" זוּ מַלְכוּת שָׁמַיִם, "וְאֵת דָּוִד מַלְכָם" זוּ מַלְכוּת בְּיַת דָּוִד, "וּפְחָדוּ אֶל ה' וְאֶל טוֹבוֹ" זֶה בְּיַת הַמְּקֻדָּשׁ. רוֹאִים שְׁעַם יִשְׂרָאֵל יִגְאָלוּ כְּשִׁיבְקְשׁוּ אֶת דָּוִד בְּן יִשִׁי.

חדש מסוד החשמל

סדנא של 9 שיעורים הדרכה בענייני מצות עונה והמסתעף על פי פרד"ס התורה, בסדנא הרבה דברים שלא ידועים בענינים אלו, ויביאו בעז"ה לחיזוק שלום בית ושיפור בחיי הנישואין.

ניתן לשמוע את הסדנא לנשואים בלבד במערכת הטלפונית של ארגון שלמות הבית 0747962978

להרשמה ניתן לפנות בין 8 – 10 בערב אברהם

0533124355

שמעו ותחי נפשכם.

משמעות לטעמי המקרא

מאת הרה"ג ר' זלמן פישר שליט"א

שמות כי תשא ל,יא: פ וַיְדַבֵּר ה' אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: לֵאמֹר – נוטריקון, לאו אמור וטעמו סלוק בתפקיד הגבלה, כלומר במצוה העשה שבכתוב שאחריו יש לאו המגביל את העשה שלא ימנו לגלגלת אלא באמצעות עצם כלשהו. וזה כפי' **רש"י** (יב) **כִּי תִשָּׂא –** לשון קבלה, כתרגומו; כשתחפוץ לקבל סכום מניינם לדעת כמה הם, אל תמנם לגלגלת, אלא יתנו כל אחד מחצית השקל, ותמנה את השקלים ותדע מניינם. **וְלֹא-יְהִי בָהֶם נֶגֶף –** שהמניין שולט בו עין הרע, והדָּבָר בא עליהם, כמו שמצינו בימי דוד (ש"ב כד, א-י).

שמות כי תשא ל,יב: כִּי תִשָּׂא אֶת-רֹאשׁ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לִפְקֻדֵיהֶם וְנָתַנוּ אִישׁ כֶּסֶף נַפְשׁוֹ לַה' בַּפֶּקֶד אֲתָם וְלֹא-יְהִי בָהֶם נֶגֶף בַּפֶּקֶד אֲתָם: אִישׁ – מונח, להורות כי אפשר שהתבנית הבאה נדרשת פעמים אחדות **כֶּסֶף נַפְשׁוֹ לַה' –** דרגא תביר טפחא, כעין קבוצת פרטים הקשורים לנושא אחד ושחלים עליהם אותן הלכות, או אותם ענינים, או קבוצת פרטים מצטרפים, כאן מתן שווי של מחצית השקל בבת אחת, היו מצרפים מטבעות שונות לשווי מחצית השקל מחליפים למטבע הנהוג באותו זמן.

בדרך הלכה:

רמב"ם הלכות שקלים פ"א ה"א

מצות עשה מן התורה ליתן כל איש מישראל מחצית השקל בכל שנה ושנה, אפילו עני המתפרנס מן הצדקה חייב, ושואל מאחרים או מוכר כסות שעל כתיפו ונותן מחצית השקל כסף שנאמר (שמות ל,יא) העשיר לא ירבה והדל לא ימעט וכו', ואינו נותנו בפעמים רבות היום מעט ולמחר מעט אלא נותנו כולו כאחת בפעם אחת.

רמב"ם הלכות שקלים פ"א ה"ו בזמן שהיה המטבע של אותו זמן דרכונות היה כל אחד ואחד נותן במחצית השקל שלו סלע, ובזמן שהיה המטבע סלעים היה נותן כל אחד במחצית השקל שלו חצי סלע שהוא שני דינרין, ובזמן שהיה המטבע חצי סלע היה כל אחד ואחד נותן במחצית השקל אותו חצי הסלע, ומעולם לא שקלו ישראל במחצית השקל פחות מחצי שקל של תורה.

רמב"ם הלכות שקלים פ"א ה"ז הכל חייבין ליתן מחצית השקל כהנים לויים וישראלים וגרים ועבדים משוחררים, אבל לא נשים ולא עבדים ולא קטנים, ואם נתנו מקבלין מהם, אבל הגוים שנתנו מחצית השקל אין מקבלין מהם, קטן שהתחיל אביו ליתן עליו מחצית השקל שוב אינו פוסק אלא נותן עליו בכל שנה ושנה עד שיגדיל ויתן על עצמו.

רמב"ם הלכות שקלים פ"א ה"י כל מי שאינו חייב בשקלים אף על פי שדרכו ליתן או הוא עתיד ליתן אין ממשכנין אותו, ואין ממשכנין את הכהנים לעולם מפני דרכי שלום אלא כשיתנו מקבלין מהן ותובעין אותן עד שיתנו. **כהנים לויים – כסף משנה הלכות שקלים פ"א ה"ט** ... ומ"ש ואין ממשכנין הכהנים מפני דרכי שלום. משנה פ"ק דשקלים. ובירושלמי כיני מתניתין אין ממשכנין הכהנים מפני (דרכי שלום) [דרך הכבוד]:

ביאור חדש מספיק הלכות שקלים פ"א ... כן צריך לפרש מתני' דדרכי שלום היינו מפני הכבוד שמחוייבי לנהוג בהם כבוד דכתי' וקדשתו, ואיסורא ליכא דכיון דתנאי ב"ד הוא על העתיד לגבות הם מחלו להכהנים: **כהנים לויים –** אף שהמדרש אומר כי שבט לוי פטור ממחצית השקל, אפשר שזה שייך לחטא העגל בלבד אבל לא לדורות **מדרש אגדה (בובר) שמות פרשת תצוה - כי תשא פ"ל** ... והחוטאים יביאו אבל מי שלא חטא לא יביא, ואיזה הוא שלא חטא, זה שבט לוי, כי אמר הנה זה יתנו, ומנין זה שנים עשר, והיו שנים עשר שבטים, חוץ משבט לוי, שלא היה במניין השבטים, כי אותו השבט נבחר לה',

בדרך אגדה:

מדרש תנחומא (ורשא) פרשת כי תשא סימן (י) מחצית השקל על שחטאו כשש שעות בחצי היום יתנו מחצית השקל שהוא ששה גרמיסין, רבי יוחנן אמר על שעברו על עשרת הדברות לפיכך יתן כל אחד ואחד עשרה גרה שהוא מחצית השקל, רשב"ל אמר לפי שמכרו בכורה של רחל בעשרים כסף ונטל כל אחד ואחד מטבע לפיכך יתן כל אחד ואחד מטבע,

המדרש הבא מלמד כי במעשה העגל עברו על מצוות שונות ועל כל אחת חיוב כפר על כלל ישראל. **מדרש תנחומא (ורשא) פרשת כי תשא סימן (יא) כִּי תִשָּׂא אֶת-רֹאשׁ ... וְנִתְּנוּ אִישׁ לְפָנָיו נֶפֶשׁוֹ**, כיון ששמע משה אמר עור בעד עור וכל אשר לאיש יתן בעד נפשו (איוב ב), א"ר יהודה בר אלעאי כששמע משה ירד להורות ואמר בלבו מצאנו שפדיין נפש אדם ככר כסף שנאמר (מלכים א כ) והיתה נפשך תחת נפשו או ככר כסף תשקל כל אחד ואחד מישראל יהא נותן ככר כסף,

א"ר יוחנן ממי למד ממוציא שם רע אמר הכתוב וענשו אותו מאה כסף ונתנו לאבי הנערה (דברים כב), ואנו הוצאנו שם רע ואמרנו לעגל אלה אלהיך יהיה נותן כל אחד ואחד מאה כסף, רשב"ל אמר מן האונס למד משה שנאמר (שם /דברים כ"ב/) ונתן האיש השוכב עמה לאבי הנערה חמשים כסף ואנחנו אנחנו הדבר שאמר הקדוש ברוך הוא לא יהיה לך אלהים אחרים ועשינו את העגל לפיכך יהא נותן כל אחד ואחד חמשים כסף,

וי"א מן המפתה למד שנאמר (שמות כב) כי יפתה איש בתולה כסף ישקול כמוהר הבתולות אף הוא בחמשים כסף, ואנו ויפתוהו בפיהם ובלשונם יכזבו לו ולבם לא נכון עמו ולא נאמנו בכריתו (תהלים עח), לפיכך יתן כל אחד ואחד חמשים כסף,

רבי יהודה בר סימון אומר משור נגח למד שנאמר (שמות כא) אם עבד יגח השור או אמה כסף שלשים שקלים וגו' ואנו המרנוהו בשור שנאמר (תהלים קו) וימירו את כבודם בתבנית שור וגו', כל אחד ואחד יתן כסף שלשים שקלים, יודע היה הקדוש ברוך הוא מה שבלבו של משה והראהו באצבעו וא"ל משה זה יתנו כזה יתנו.

וְלֹא-יְהִי בָהֶם נֶגֶף - מרכא תביר טפחא, כעין קבוצת פרטים הקשורים לנושא אחד החלוקים בהלכות או בענינים ביחס לנושא. זהו החילוק בין מנין לצורך שבו משתמשים בעצם כלשהו לייצג הנמנים, ובין מנין שלא לצורך שגם שימוש בעצם כלשהו לא מונע נגף.

פְּסִיקְתָּא דַּרְבַּי כְּהֵנָּה (מנדלבוים) פִּיִּסְקָא ב - כִּי תִשָּׂא [ט] ר' מנחמא ור' ביבי ור' חייא רבא בשם ר' אלי' בר יעקב, נמשלו ישראל כחול, מה החול הזה את עושה אותו גומא מבערב ובשחרית את מוצא שנתמלאת, כך כל אלפים שחסרו בימי דוד נתמלאו בימי שלמה, שנ' יהודה וישראל רבים כחול וגו' (מלכים א' ד: כ). ר' אליע' בש' ר' יוסי בן זמר' כל זמן שנמנו ישראל לצורך לא חסרו, שלא לצורך חסרו. ואיזה זמן נמנו לצורך, בימי דוד. ר' שמואל בר נחמני בש' ר' יונתן (שמות כי תשא ל"ב) **וְנִתְּנוּ אִישׁ לְפָנָיו נֶפֶשׁוֹ**, בימי משה. **וְלֹא-יְהִי בָהֶם נֶגֶף בְּפָקֵד אַתֶּם**, בימי דוד.

שמות כי תשא לב,א:

וַיֵּרָא הָעָם כִּי-בִשְׁשׁ מִשָּׁה לַרְדֹּת מִן-הַהָר וַיִּקְהַל הָעָם עַל-אֶהֱרֹן וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו קוּמוּ עֲשֵׂה-לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יֵלְכוּ לְפָנֵינוּ כִּי-זָהוּ מִשָּׁה הָאִישׁ אֲשֶׁר הָעֵלְנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם לֹא יַדְעֵנוּ מָה-הָיָה לוֹ:
שמות כי תשא לב,כג:

וַיֹּאמְרוּ לִי עֲשֵׂה-לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יֵלְכוּ לְפָנֵינוּ כִּי-זָהוּ מִשָּׁה הָאִישׁ אֲשֶׁר הָעֵלְנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם לֹא יַדְעֵנוּ מָה-הָיָה לוֹ:

רש"י אֲשֶׁר יֵלְכוּ לְפָנֵינוּ - אלהות הרבה איוו להם (ראה סנה' סג,א). **כִּי-זָהוּ מִשָּׁה הָאִישׁ** - כמין דמות מטה הראה להם השטן, שנושאים באויר רקיע השמים (ראה תנח' כי תשא יט).

ר' יוסף בכור שור עֲשֵׂה-לָנוּ אֱלֹהִים - שופט ודיין, מנהיג ודָבָר, כמו "נתתיך אלהים לפרעה" (שמ' ז,א), וכמו "עד האלהים יבא דבר שניהם" (שמ' כב,ח); וחס ושלום לא נתכוונו לעבודה זרה.

רמב"ן ... והנה אהרן הוא אשר הוציא הצורה הזאת, כי הם לא אמרו לו מה יעשה, שור או כשב או עז (ע"פ וי' כב,כז) וזולתם, וזהו מאמר החכמים שאמרו (סנה' סג,א): מלמד שאוו לאלוהות הרבה; כי הם לא ידעו במה יבחרו ואיזה הטוב להם. והכונה לאהרן היתה, מפני שישראל היו במדבר **חָרַב שְׂמֵמָה** (ע"פ יח' כט,י), והחרבן ושממות עולם יבאו מן הצפון, כדכתיב "מצפון תפתח הרעה על כל יושבי הארץ" (יר' א,יד) - שאין הכונה במלך בבל בלבד, כאשר יראה בנגלה מן הכתוב, אבל כי מן השמאל תבא מדת הדין לעולם, להשיב על כל יושבי הארץ כרעתם. והנה במעשה המרכבה "פני

שור מהשמאל לארבעתם" (בנוסחנו: לארבעתן; יח' א,י), ולכן חשב אהרן, כי המחריב - יורה דרך מקום החרבן, כי שם כחו הגדול, ובהיותם עובדים שם לאל, יערה רוח ממרום (ע"פ יש' לב,טו) כאשר נאצל על משה; וזהו שאמר: "חג לה' מחר" (להלן,ה) - שיהיו העבודה והזבחים לשם המיוחד, להפיק רצון ממנו אל בעל הצורה, כי בהיותה לפנייהם יכִּוּנו אל ענינה. ורבותיננו למדו אותנו הענין הזה והם שגלו סודו, אמרו (**שמ"ר ג,ב**): **רָאָה רְאִיתִי אֶת-עַנְי עַמִּי (שִׁמ' ג,ז)** - אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה: משה, אתה רואה ראייה אחת ואני רואה שתי ראיות; אתה רואה אותן באין לסיני ומקבלין תורת, ואני רואה היאך מתבוננים בי שאני יוצא בקרובין (ג"א קרובין) שלי, שאתן להם את התורה, שנאמר **רָכַב אֱלֹהִים רִבְתָּיִם אֶלְפֵי שִׁנְאָן (תה' סח,יח)**, ושומטין אחד מן טטרא מוליך שלי, שכתוב **וּפְנֵי-שׁוֹר מֵהַשְּׂמָאוֹל (יח' א,י)**, ומכעיסין אותי בו. 'טטרא מוליך' - ארבע פרדות; 'טטרא' בלשון יון 'ארבע', כמו שאמרו (**נזיר ח,ב**): טטראגון - ארבע; 'מוליך' - פרדות, כמו 'מולאות של בית רבי' (ראה שבת נב,א); משל לארבע חיות הנושאות המרכבה. וב'ויקרא רבה' (ויק"ר יג,ג), שאמר אהרן: מתוך שאני בונה אותו, אני בונה אותו לשמו של הקדוש ברוך הוא, שנאמר "ויקרא אהרן חג לה' מחר" (להלן,ה) - חג לעגל מחר' אין כתוב כאן, אלא "לה'". ורבי אברהם אמר (בפירושו הארוך), כי במקום הזה **אלהים** - כבוד חונה בצורת גִּוְיָה, ואם תשים לבך אל המסע הראשון (ראה שמ' יד,יט), תבין זה. ואיננו נכון בעיני, שלא נעשה העגל במלאכת חכמת המזלות, להיות בצורתו חונה כבוד או הדבר (אולי צ"ל: הדיבור), רק שעשו הצורה לכּוּיִן בעבודתם אל ענינה; וכבר פירשתי סוד המסע הראשון (ראה שמ' יג,כא). וחלילה שרצה אהרן להדמות אליו! רק ממנו יקח שיהיה מסעם מצד המדה ההיא; והמשכיל יבין.

יחזקאל א,י: וְדַמּוֹת פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם וּפְנֵי אֲרִיָּה אֶל-הַיְמִין לְאַרְבַּעַתָּם וּפְנֵי-שׁוֹר מֵהַשְּׂמָאוֹל לְאַרְבַּעַתָּן וּפְנֵי-נֶשֶׁר לְאַרְבַּעַתָּן:

יחזקאל כט,י: לִכֵּן הִנְנִי אֵלֶיךָ וְאֶל-יְאִירָה וְנִתַּתִּי אֶת-אֶרֶץ מִצְרַיִם לְחֶרְבוֹת חָרָב שְׂמָמָה מִמְּגַדְל סוּנָה וְעַד-גְּבוּל כּוּשׁ:

ירמיהו א,יד: וַיֹּאמֶר ה' אֵלַי מִצְּפוֹן תִּפְתַּח הַרְעָה עַל כָּל-יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ:

ע"פ פי' **רש"י** לכתוב **אֶשֶׁר יִלְכּוּ לְפָנָיו** משמעות **עֲשֵׂה-לָנוּ אֱלֹהִים** - אלהות הרבה איוו להם (ראה סנה' סג,א). מיעוט אלהים זה שניים, ואפשר כי תבנית הטעמים של הכתוב **עֲשֵׂה-לָנוּ אֱלֹהִים** - מונח רביע מרמזת להרבה.

ר' יוסף בכור שור מונה בכתוב **עֲשֵׂה-לָנוּ אֱלֹהִים** ארבעה תפקידים למה שביקשו - שופט ודיין, מנהיג ודָּבָר, . **רמב"ן** ... ורבותיננו למדו אותנו הענין הזה והם שגלו סודו, אמרו (**שמ"ר ג,ב**): **רָאָה רְאִיתִי אֶת-עַנְי עַמִּי (שִׁמ' ג,ז)** - אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה: משה, אתה רואה ראייה אחת ואני רואה שתי ראיות; אתה רואה אותן באין לסיני ומקבלין תורת, ואני רואה היאך מתבוננים בי שאני יוצא בקרובין (ג"א קרובין) שלי, שאתן להם את התורה, שנאמר

רָכַב אֱלֹהִים רִבְתָּיִם אֶלְפֵי שִׁנְאָן (תה' סח,יח), ושומטין אחד מן טטרא מוליך שלי, שכתוב **וּפְנֵי-שׁוֹר מֵהַשְּׂמָאוֹל (יח' א,י)**, ומכעיסין אותי בו. 'טטרא מוליך' - ארבע פרדות; 'טטרא' בלשון יון 'ארבע', כמו שאמרו (**נזיר ח,ב**): טטראגון - ארבע; 'מוליך' - פרדות, ... משל לארבע חיות הנושאות המרכבה.

ע"פ פי' **רמב"ן** מלת (**שמ' כ"ב,לב,א**) **אֱלֹהִים** - רביע, כתובה באותו טעם כמו מלת (**תה' סח,יח**) **אֱלֹהִים** - רביע, ולידה מלת **רָכַב** המרמזת אל המרכבה הא-לקית ו- משל לארבע חיות הנושאות המרכבה. ודרשת רבותינו שהעם שומטין אחד מן טטרא מוליך שלי, שכתוב **וּפְנֵי-שׁוֹר מֵהַשְּׂמָאוֹל (יח' א,י)**, ומכעיסין אותי בו. 'טטרא מוליך' - ארבע פרדות; 'טטרא' בלשון יון 'ארבע',

אֱלֹהִים - רביע, טטרא בלשון יון ארבע, רמז ל- **וּפְנֵי-שׁוֹר מֵהַשְּׂמָאוֹל (יח' א,י)**, שהוא אחד מארבע הפנים של כל אחת מארבעת החיות הנושאות את המרכבה הא-לקית.

וַיִּקְהַל הָעָם עַל-אֶהֱרֹן וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו קוּמוּ עֲשֵׂה-לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יִלְכּוּ לְפָנָיו כִּי-זָהוּ מֹשֶׁה הָאִישׁ אֲשֶׁר הֶעֱלָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא יַדְעֵנוּ מֶה-הָיָה לוֹ - תבנית רביע ... רביע ... זקק-קטן ... רביע ... זקק-קטן בעין שלוש זקף בין שני קיסרים דבר עצמתי מאד, עוצמת ההסתר שגרם השטן כפי' **רש"י** בששה עשר בא השטן וערבב את העולם והראה דמות חשך ואפילה וערבוביא לומר ודאי מת משה, לכך בא ערבוביא לעולם. אמר להם מת משה, שכבר באו שש שעות ולא בא וכו', כדאיתא במסכת שבת (דף פט).

ניתן לקבל את העלון בקובץ וורד לשלוח בקשה למייל.

fish@neto.net.il טל: 0533109982

לפי הוראת גדולי ישראל שליט"א אנו מנויים על שירות מייל בלבד ללא גישה לאינטרנט ניתן לפנות אלינו דרך מייל חוזר בלבד או

בפקס 15326537343

קישור כשר לשיעורי וידאו ביום עיון לתורת הרמז ט"ו באב תשע"ה במכון רמח"ל הר נוף ירושלים

<https://drive.google.com/open?id=0B8vad600FCnuRktK0XBBVXp6S0E>

קישור כשר לשיעורי וידאו שנתנו בראשי חודשים בקבר דוד המלך ועוד

<https://drive.google.com/open?id=0B8vad600FCnuaHdrRWZXSgtVlk>

חדש קישור להורדת 5 כרכים של ספר סוד החשמל

<http://hebrewbooks.org/pdfpager.aspx?req=53606&pgnum=1>

קישורים להורדת עלוני סוד החשמל

www.nogezel.org/tora/fish

<https://drive.google.com/open?id=1uMLjW8YHm6ZkwDeKyogLhX8hPo7HHhTb>

<https://drive.google.com/drive/u/0/folders/0B5g5K6lej11iT3Z0M2NOVnJZX3c>

קישור לארכיון השיעורים והעלונים

<https://docs.google.com/folder/d/0B5g5K6lej11iT3Z0M2NOVnJZX3c/edit>

סוד החשמל 400 סרטונים

<https://www.youtube.com/playlist?list=PL07U4Ld4DFGsTa1B6UT-XOPxMOg0L8LFD>

סידור הרש"ש 37 סרטונים

<https://www.youtube.com/playlist?list=PL07U4Ld4DFGsRpQM-VAJ6yf9Lw6Bkvw3P>

קישור להורדת תוכנת הרמז בגירסה חדשה עם הוספות רבות

<https://drive.google.com/file/d/0B8NARozmpeUAQ3A1QjhqUzhWY0U/view?pref=2&pli=1>

בעזה"ש"ת

אנו שמחים להודיע על

קו טלפון של סוד החשמל

מספרי הטלפון של הקו במחיר שיחה רגילה

026647979 > 4

קישור להורדת השיעורים

<http://sod1820.co.il/?p=503>

שימו לב לשיעורים חדשים שנכנסים למערכת

קישור להורדה של הגירסה הישנה לתוכנת הרמז

https://drive.google.com/file/d/1yoo_fCns0uSf2qMaLSCChjlxVf5hean6/view